

Переклад затверджений

Генеральний директор Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)
24 вересня 2019 р.

(підпис)

О. В. Стефанішина
(ініціали та прізвище)

1994R2100 — UA — 31.01.2008 — 005.001

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної
відповідальності за його зміст

► **V**

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 2100/94

від 27 липня 1994 року

про права на сорти рослин Співтовариства

(ОВ L 227, 01.09.1994, с. 1)

Зі змінами і доповненнями, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	сторінка	дата
► M1 Регламентом Ради (ЄС) № 2506/95 від 25 жовтня 1995 року	L 258	3	28.10.1995
► M2 Регламентом Ради (ЄС) № 807/2003 від 14 квітня 2003 року	L 122	36	16.05.2003
► M3 Регламентом Ради (ЄС) № 1650/2003 від 18 червня 2003 року	L 245	28	29.09.2003
► M4 Регламентом Ради (ЄС) № 873/2004 від 29 квітня 2004 року	L 162	38	30.04.2004
► M5 Регламентом Ради (ЄС) № 15/2008 від 20 грудня 2007 року	L 8	2	11.01.2008

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

►В

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 2100/94

від 27 липня 1994 року

про права на сорти рослин Співтовариства

(ОБ L 227, 01.09.1994, с. 1)

Зі змінами і доповненнями, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
►M1	<u>Регламентом Ради (ЄС) № 2506/95 від 25 жовтня 1995 року.</u>	L 258	3	28.10.1995
►M2	<u>Регламентом Ради (ЄС) № 807/2003 від 14 квітня 2003 року.</u>	L 122	36	16.05.2003
►M3	<u>Регламентом Ради (ЄС) № 1650/2003 від 18 червня 2003 року.</u>	L 245	28	29.09.2003
►M4	<u>Регламентом Ради (ЄС) № 873/2004 від 29 квітня 2004 року.</u>	L 162	38	30.04.2004
►M5	<u>Регламентом Ради (ЄС) № 15/2008 від 20 грудня 2007 року.</u>	L 8	2	11.01.2008

▼В

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 2100/94

від 27 липня 1994 року

про права на сорти рослин Співтовариства

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про створення Європейської Спільноти, зокрема його статтю 235,

Беручи до уваги пропозицію Комісії ([1](#)),

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ([2](#)),

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ([3](#)),

Оскільки сорти рослин становлять певні проблеми стосовно режиму промислової власності, що може застосовуватися;

Оскільки режими промислової власності на сорти рослин не гармонізовані на рівні Співтовариства і тому продовжують регулюватися законодавством держав-членів, що його зміст не є однорідним;

Оскільки за таких обставин доцільно створити режим Співтовариства, що, хоча і співіснує з національними режимами, дозволяє надавати права промислової власності, що є чинними на території Співтовариства;

Оскільки доцільно, щоб імплементацію й застосування цього режиму Співтовариства здійснювали не органи держав-членів, а Бюро Співтовариства із правосуб'єктністю — «Бюро сортів рослин Співтовариства»;

Оскільки система повинна також враховувати розвиток методів виведення рослин, в тому числі біотехнологією; оскільки для того, щоб стимулювати виведення й розвинення нових сортів, необхідно покращити охорону порівняно із поточною ситуацією для всіх селекціонерів рослин без, однак, невиннованого обмеження доступу до охорони в цілому або у випадку певних методів виведення;

Оскільки сорти всіх ботанічних родів і видів повинні бути предметом охорони;

Оскільки сорти, що є предметом охорони, повинні відповідати міжнародно визнаним вимогам, тобто відмінності, однорідності, стабільності й новизні, і їм також повинна бути присвоєна рекомендована назва сорту;

Оскільки важливо передбачити означення сорту рослин для забезпечення належного функціонування системи;

Оскільки це означення не спрямоване ні на змінення означень, які могли бути встановлені у сфері прав інтелектуальної власності, особливо у сфері патентів, а ні на перешкоджання дії або незастосування законів, що регулюють охороноздатість продуктів, в тому числі рослин і рослинного матеріалу, або процеси в межах таких інших прав промислової власності.

Оскільки, однак, дуже бажано мати спільне означення в обох сферах; оскільки з цієї причини необхідно підтримати відповідні зусилля на міжнародному рівні, щоб досягти такого спільного означення;

Оскільки для надання прав на сорти рослин Співтовариства необхідна оцінка важливих ознак, що стосуються сорту; оскільки, однак, ці ознаки не обов'язково мають стосуватися їхньої економічної важливості;

Оскільки система повинна також роз'яснювати, кому належить право на охорону сортів рослин Співтовариства; оскільки в деяких випадках воно належить кільком особам разом, а не лише одній; оскільки формальне право на подання заявок повинне бути врегульованим;

Оскільки система повинна також визначити термін «володільець», що використовується в цьому Регламенті; оскільки цей термін «володільець» без наступної конкретизації використовується в цьому Регламенті, у тому числі в його статті 29(5), його слід тлумачити у розумінні статті 13(1) цього Регламенту;

Оскільки, через те що дія права на сорт рослин Співтовариства повинна бути однорідною на території Співтовариства, комерційні операції, що вимагають згоди володільця, повинні бути точно розмежовані; оскільки обсяг охорони необхідно поширити, порівняно з більшістю національних систем, на певний матеріал сорту, щоб врахувати торгівлю через країни поза межами Співтовариства без охорони; оскільки, однак, введення принципу вичерпання прав повинне забезпечити, щоб охорона не була надмірною;

Оскільки, щоб стимулювати виведення рослин, система в цілому підтверджує міжнародно визнане правило вільного доступу до охоронюваних сортів для розвинення з них нових сортів з подальшим їх використанням;

Оскільки в певних випадках, коли новий сорт, хоч і відмінний, є по суті похідним від вихідного сорту, слід створити певну форму залежності від володільця останнього;

Оскільки реалізація прав на сорти рослин Співтовариства повинна підлягати обмеженням, встановленим у положеннях, ухвалених у суспільних інтересах;

Оскільки це включає забезпечення сільськогосподарського виробництва; оскільки для такої цілі фермери повинні мати дозвіл, щоб використовувати продукт врожаю для поширення за певних умов;

Оскільки повинне бути забезпечене встановлення умов на рівні Співтовариства;

Оскільки слід також передбачити примусове ліцензування за певних обставин у суспільних інтересах, що може включати потребу постачати на ринок матеріал з обумовленими характеристиками або підтримувати стимул до постійного виведення покращених сортів;

Оскільки використання рекомендованих назв сортів слід зробити обов'язковим;

Оскільки право на сорт рослин Співтовариства повинне в принципі діяти принаймні протягом 25 років, а у випадку лоз або дерев принаймні 30 років; оскільки інші підстави його припинення повинні бути визначені;

Оскільки право на сорт рослин Співтовариства є об'єктом власності володільця і його роль стосовно негармонізованих положень законодавства держав-членів, зокрема цивільного права, повинна бути роз'яснена; оскільки це стосується також врегулювання порушень і реалізації права на отримання прав на сорти рослин Співтовариства;

Оскільки необхідно забезпечити, щоб дія інших систем не перешкождала повному застосуванню принципів системи прав на сорти рослин Співтовариства; оскільки для цієї цілі необхідні певні правила, що відповідають наявним міжнародним зобов'язанням держав-членів, щодо взаємовідносин з іншими правами промислової власності;

Оскільки обов'язково потрібно перевірити, чи слід — і якою мірою — умови охорони, закріплені в інших системах промислової власності на кшталт патентів, пристосувати чи іншим чином змінити задля узгодження з системою прав на сорти рослин Співтовариства; оскільки це, якщо необхідно, слід викласти в збалансованих правилах в додатковому законодавчому акті Співтовариства;

Оскільки обов'язки і повноваження Бюро сортів рослин Співтовариства, в тому числі її апеляційних колегій, щодо надання, припинення або верифікації прав на сорти рослин Співтовариства і публікацій, слід, наскільки це можливо, моделювати за правилами, розробленими для інших систем, як і структуру та внутрішній регламент Бюро, співпраця з Комісією і державами-членами, зокрема через Адміністративну раду, залучення експертних органів до технічної експертизи та, крім того, необхідні бюджетні заходи;

Оскільки здійснювати нагляд за Бюро і консультувати його повинна зазначена вище Адміністративна рада, що складається з представників держав-членів і Комісії;

Оскільки Договір не передбачає для ухвалення цього Регламенту інших повноважень, ніж ті, що зазначені в статті 235;

Оскільки цей Регламент враховує існуючі міжнародні конвенції, такі як Міжнародна конвенція з охорони нових сортів рослин (Конвенція UPOV), Конвенція про надання європейських патентів (Європейська патентна конвенція) або Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності, включно з торгівлею контрафактною продукцією; оскільки він у результаті впроваджує заборону на патентування сортів рослин тільки тією мірою, якою цього вимагає Європейська патентна конвенція, тобто сортів рослин як таких;

Оскільки цей Регламент слід переглянути для внесення змін і доповнень, за необхідності, з огляду на майбутні зміни в зазначених вище конвенціях,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ЧАСТИНА ПЕРША ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Права на сорти рослин Співтовариства

Встановити систему прав на сорти рослин Співтовариства як особну і виключну форму прав промислової власності Співтовариства на сорти рослин.

Стаття 2

Однорідна дія прав на сорти рослин Співтовариства

Права на сорти рослин Співтовариства повинні мати однорідну дію в межах території Співтовариства і не можуть бути надані, передані або припинені щодо зазначеної вище території інакше, ніж на однорідній основі.

Стаття 3

Національні права власності на сорти рослин

З дотриманням положень статті 92(1), цей Регламент не обмежує права держав-членів надавати національні права власності на сорти рослин.

Стаття 4

Бюро Співтовариства

З метою імплементації цього Регламенту створити Бюро сортів рослин Співтовариства, далі — «Бюро».

ЧАСТИНА ДРУГА

МАТЕРІАЛЬНЕ ПРАВО

ГЛАВА I

УМОВИ НАДАННЯ ПРАВ НА СОРТИ РОСЛИН СПІВТОВАРИСТВА

Стаття 5

Об'єкт прав на сорти рослин Співтовариства

1. Об'єкт прав на сорти рослин Співтовариства можуть становити сорти всіх ботанічних родів і видів, у тому числі, *з-поміж іншого*, гібриди між родами та видами.
2. Для цілі цього Регламенту встановлено, що «сорт» означає сукупність рослин у межах єдиного ботанічного таксона найнижчого відомого рангу, при чому така сукупність, незалежно від того, чи умови для отримання права на сорт рослин повністю дотримані, може:
 - бути визначена за проявом ознак, що є результатом певного генотипу або певної комбінації генотипів,
 - бути виокремлена із будь-якої іншої сукупності рослин за проявом принаймні однієї зі згаданих ознак, і
 - вважатися одиницею з точки зору її придатності для розмноження в незмінному вигляді.
3. Сукупність рослин складається з цілих рослин або частин рослин, що такі частини зберігають здатність відтворювати цілі рослини, далі обоє — «компоненти сорту».

4. Прояв ознак, зазначених у параграфі 2 першого абзацу, може бути як мінливим, так і немінливим між компонентами сорту того самого типу, за умови що ступінь мінливості також є наслідком генотипу або комбінації генотипів.

Стаття 6

Сорти, що є предметом охорони

Права на сорти рослин Співтовариства повинні надаватися сортам, що є:

- (a) відмінними;
- (b) однорідними;
- (c) стабільними; і
- (d) новими.

Крім того, сорту повинна бути присвоєна назва згідно з положеннями статті 63.

Стаття 7

Відмінність

1. Сорт вважається відмінним, якщо його можна чітко відрізнити за покликанням на прояв ознак, що є результатом особливого генотипу або комбінації генотипів, від будь-якого іншого сорту, існування якого є загальновідомим фактом на дату подання заявки, визначену відповідно до статті 51.

2. Зокрема існування іншого сорту вважатися загальновідомим фактом, якщо на дату подання заявки, визначену відповідно до статті 51:

- (a) він був об'єктом права на сорт рослин або був внесений до офіційного реєстру сортів рослин у Співтоваристві чи в будь-якій державі або в будь-якій міжурядовій організації з відповідною компетенцією;
- (b) подано заявку на надання права на сорт рослин стосовно нього або стосовно його внесення до такого офіційного реєстру, за умови що заявка тим часом призвела до надання права або внесення;

В імплементаційних правилах відповідно до статті 114 можуть бути наведені інші випадки як приклади, що повинні вважатися загальновідомими.

Стаття 8

Однорідність

Сорт вважається однорідним, якщо з урахуванням мінливості, що її можна очікувати від окремих характеристик його поширення, він є достатньо однорідним у прояві тих ознак, що включені до експертизи на відмінність, а також будь-яких інших, що використовуються для опису сорту.

Стаття 9

Стабільність

Сорт вважається стабільним, якщо прояв ознак, що включені до експертизи на відмінність, а також будь-яких інших, що використовуються для опису сорту, залишається незмінним після неодноразового поширення або, у випадку особливого циклу поширення, в кінці кожного такого циклу.

Стаття 10

Новизна

1. Сорт вважається новим, якщо на дату подання заявки, визначену відповідно до статті 51, компоненти сорту або вирощений матеріал сорту не були продані або іншим чином відчужені

іншим особам, селекціонером в розумінні статті 11 або за його згодою, для цілей використання сорту:

- (а) раніше ніж за рік до зазначеної вище дати в межах території Співтовариства;
- (б) раніше ніж за чотири роки або, у випадку дерев і лоз, раніше ніж за шість років до згаданої дати поза межами території Співтовариства.

2. Відчуження компонентів сорту на користь офіційного органу для передбачених законом цілей або на користь інших осіб на основі договірних або інших правових відносин суто для виробництва, відтворення, розмноження, кондиціонування або зберігання не вважаються відчуженням на користь інших осіб у розумінні параграфа 1, за умови що селекціонер залишає за собою виключне право на відчуження цих та інших компонентів сорту та що не здійснюється жодного подальшого відчуження. Проте таке відчуження компонентів сорту вважається відчуженням у значенні параграфа 1, якщо ці компоненти сорту неодноразово використовуються у виробництві гібридного сорту і якщо здійснюється відчуження компонентів сорту або зібраного матеріалу гібридного сорту.

Подібним чином, відчуження компонентів сорту однією компанією або фірмою в розумінні другого параграфа статті 58 Договору іншим таким компаніям або фірмам не вважається відчуженням на користь інших осіб, якщо одна із них повністю належить іншій або обидві повністю належать третій такій компанії або фірмі, за умови що жодне подальше відчуження не здійснюється. Це положення не застосовується до кооперативних спілок.

3. Відчуження компонентів сорту або зібраного матеріалу сорту, що отримані з рослин, вирощуваних для цілей, визначених у статті 15(b) і (c), та що не використовуються для подальшого відтворення або розмноження, не вважається використанням сорту, за винятком випадків покликання на сорт для цілей такого відчуження.

Подібним чином, не враховується жодне відчуження на користь інших осіб, якщо це сталося через той факт або як наслідок того факту, що селекціонер виставив сорт на офіційній або офіційно визнаній виставці в розумінні Конвенції про міжнародні виставки або на виставці в державі-члені, що була офіційно визнана як еквівалентна такою державою-членом.

ГЛАВА II

ОСОБИ З ПРАВОМ НА ОТРИМАННЯ ПРАВ

Стаття 11

Право на отримання права на сорт рослин Співтовариства

1. Особа, що вивела, відкрила або розвинула сорт, або її правонаступник, далі обоє — особа і її правонаступник — «селекціонер», мають право на отримання права на сорт рослин Співтовариства.
2. Якщо дві або більше особи вивели, відкрили або розвинули сорт спільно, право на отримання права закріплене спільно за ними або їхніми відповідним правонаступникам. Це положення застосовується також до двох і більше осіб у випадках, коли одна особа або більше з їх числа відкрили сорт, а інша або інші розвинули його.
3. Право на отримання права також належить спільно селекціонеру і будь-якій іншій особі чи особам, якщо селекціонер і інша особа чи особи погодилися на спільне право на отримання права у письмовій декларації.
4. Якщо селекціонер є працівником, право на отримання права на сорт рослин Співтовариства визначається згідно з національним законодавством, застосовним до трудових відносин, що в їх контексті сорт був виведений або виявлений і розвинений.
5. Якщо право на отримання права на сорт рослин Спільноти належить спільно двом або більше особам відповідно до параграфів 2–4, одна особа або більше з їх числа можуть уповноважити інших у письмовій заяві вимагати право на отримання.

Право подавати заявку на право на сорт рослин Співтовариства

Заявку на право на сорт рослин Співтовариства може подавати будь-яка фізична або юридична особа чи будь-який орган, що вважається юридичною особою згідно з законом, застосовним до такого органу.

Заявка може бути подана спільно двома або більше такими особами.

ГЛАВА III

ДІЯ ПРАВ НА СОРТИ РОСЛИН СПІВТОВАРИСТВА

Права володільця права на сорт рослин Співтовариства і заборонені дії

1. Право на сорт рослин Співтовариства повинно мати таку дію, за якої володільць або володільці права на сорт рослин Співтовариства, далі — «володільць», мають право вчиняти дії, викладені в параграфі 2.

2. Без обмеження положень статей 15 і 16, надання володільцем дозволу щодо компонентів сорту або зібраного матеріалу охоронюваного сорту, обидва далі — «матеріал», вимагають такі дії:

- (a) виробництво або відтворення (розмноження);
- (b) кондиціонування для цілі поширення;
- (c) пропонування для продажу;
- (d) продаж або інший збут;
- (e) вивезення за межі території Співтовариства;
- (f) ввезення на територію Співтовариства;
- (g) зберігання для будь-якої цілей, зазначених у підпунктах (a) – (f).

Володільць може встановлювати умови і обмеження щодо свого дозволу.

3. Положення параграфу 2 застосовуються щодо зібраного матеріалу лише за умови, що він був отриманий шляхом бездозвільного використання компонентів охоронюваного сорту і тільки якщо володільць не мав розумної можливості реалізувати своє право щодо згаданих компонентів сорту.

4. В імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114, може бути передбачено, що в окремих випадках положення параграфу 2 цієї статті повинні також застосовуватися щодо продуктів, отриманих безпосередньо з матеріалу охоронюваного сорту. Вони можуть застосовуватися лише за умови, що такі продукти отримані шляхом бездозвільного використання матеріалу охоронюваного сорту і за умови що володільць не мав розумної можливості реалізувати своє право щодо згаданого матеріалу. Мірою, якою положення параграфу 2 застосовуються до продуктів, отриманих безпосередньо, вони також вважаються «матеріалом».

5. Положення параграфів 1–4 також застосовуються щодо:

- (a) сортів, які є по суті похідними від сорту, що стосовно нього надано право на сорт рослин Спільноти, якщо цей сорт не є сам по суті похідним сортом;
- (b) сортів, що не є відмінними згідно з положеннями статті 7 від охоронюваного сорту; і

- (с) сортів, що їх виробництво вимагає неодноразового використання охоронюваного сорту.
6. Для цілей параграфу 5 (а) сорт вважається по суті похідним від іншого сорту, далі — «вихідний сорт», якщо:
- (а) він переважно походить від вихідного сорту або від сорту, що сам переважно походить від вихідного сорту;
- (б) він є відмінним відповідно до положень статті 7 від вихідного сорту; і
- (с) за винятком відмінностей, що є результатом акту отримання похідного, він по суті відповідає вихідному сорту в прояві ознак, що є результатом генотипу або комбінації генотипів вихідного сорту.
7. Імплементацийні правила відповідно до статті 114 можуть визначати можливі процеси отримання похідного, що принаймні підпадають під положення параграфу 6.
8. Без обмеження статті 14 і 29, реалізація прав, наданих правами на сорти рослин Співтовариства, не може порушувати жодних положень, ухвалених на підставі публічної моралі, публічної політики або публічної безпеки, охорони здоров'я або життя людей, тварин або рослин, охорони довкілля, охорони промислової або комерційної власності або забезпечення конкуренції, торгівлі або сільськогосподарського виробництва.

Стаття 14

Відступ від права на сорт рослин Співтовариства

1. Незалежно від положень статті 13 (2) і для цілей забезпечення сільськогосподарського виробництва, фермерам дозволяється використовувати для цілей розмноження на полях своїх власних господарств продукт врожаю, який вони отримали шляхом висадження, у своїх власних господарствах, розмножувального матеріалу сорту, що не є гібридним або синтетичним сортом, охопленого правом на сорт рослин Співтовариства.
2. Положення параграфу 1 застосовуються лише до видів сільськогосподарських культур:
- (а) Кормових культур:
- Cicer arietinum* L. — нуту звичайного (баранячого)
 - Lupinus luteus* L. — люпину жовтого
 - Medicago sativa* L. — люцерни посівної
 - Pisum sativum* L. (partim) — гороху посівного
 - Trifolium alexandrinum* L. — конюшини олександрійської
 - Trifolium resupinatum* L. — конюшини перевернутої
 - Vicia faba* — бобів (вики бобової)
 - Vicia sativa* L. — горошку посівного (вики посівної)
- і, у випадку Португалії, *Lolium multiflorum* Lam — пажитниці багатоквіткової
- (б) Зернових культур:
- Avena sativa* — вівса посівного
 - Hordeum vulgare* L. — ячменю звичайного
 - Oryza sativa* L. — рису посівного
 - Phalaris canariensis* L. — канаркової трави справжньої (очеретянки канаркової)
 - Secale cereale* L. — жита посівного
 - X *Triticosecale* Wittm. — тритикале
 - Triticum aestivum* L. emend. Fiori et Paol. — пшениці м'якої
 - Triticum durum* Desf. — пшениці твердої

Triticum spelta L. —пшениці спельти

(с) Картоплі:

Solanum tuberosum — картоплі (пасліну бульбового)

(d) Олійних та прядивних культур:

Brassica napus L. (partim) — ріпака (капусти ріпової)

Brassica rapa L. (partim) — ріпи (капусти ріпи)

Linum usitatissimum — льону звичайного за винятком льону-довгунця.

3. В імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114, до набуття чинності цим Регламентом повинні бути встановлені умови для введення в дію відступу, передбаченого у параграфі 1, і убезпечення законних інтересів селекціонера та фермера, на основі таких критеріїв:

- не повинно бути жодних кількісних обмежень щодо масштабу фермерського господарства — мірою, необхідною для потреб господарства,
- продукт врожаю може бути оброблений для висадження, або самим фермером або в рамках послуг, що їх йому надають, без порушення певних обмежень, що їх держави-члени можуть встановити щодо організації оброблення зазначеного продукту врожаю, зокрема задля забезпечення ідентичності продукту, переданого на оброблення, з продуктом, отриманим в результаті оброблення,
- від дрібних фермерів заборонено вимагати сплату будь-якої винагороди володільцю; дрібними фермерами вважаються:
 - у випадку тих видів рослин, що зазначені в параграфі 2 цієї статті, до яких застосовується Регламент Ради (ЄЕС) № 1765/92 від 30 липня 1992 року про встановлення системи підтримки для виробників деяких сільськогосподарських культур (4), фермери, що не вирощують рослини на площі, більшій за площу, що була б потрібна для того, щоб виробити 92 тонни зернових культур; для розраховування площі використовується стаття 8(2) зазначеного вище регламенту,
 - у випадку інших видів рослин, зазначених у параграфі 2 цієї статті, фермери, що відповідають відповідним порівняним критеріям,
- від інших фермерів вимагається сплата справедливої винагороди володільцю, що повинна бути відчутно нижчою за суму, яка стягується за ліцензоване виробництво розмножувального матеріалу того самого сорту на тій самій ділянці; фактичний рівень цієї справедливої винагороди може змінюватися з часом із врахуванням міри, якою буде використано відступ, передбачений у параграфі 1, щодо обумовленого сорту.
- моніторинг дотримання положень цієї статті або положень, ухвалених відповідно до цієї статті, є предметом виключної відповідальності володільців; для організації цього моніторингу вони не можуть передбачати допомогу офіційних органів,
- фермери і постачальники послуг з оброблення повинні надавати відповідну інформацію володільцям на їхній запит; відповідну інформацію можуть так само надавати офіційні органи, що залучені до моніторингу сільськогосподарського виробництва, якщо таку інформацію отримано шляхом звичайного виконання їхніх завдань без додаткового навантаження чи витрат. Ці положення не обмежують, щодо персональних даних, законодавство, Співтовариства та національне, про захист фізичних осіб стосовно опрацювання та вільного руху персональних даних.

Стаття 15

Обмеження дії прав на сорти рослин Співтовариства

Обмеження дії прав на сорти рослин Співтовариства

(a) дії, вчинені приватно і для некомерційних цілей;

- (b) дії, вчинені для експериментальних цілей;
- (c) дії, вчинені з метою виведення або відкриття і розвинення інших сортів;
- (d) дії, зазначені в статті 13 (2) – (4), щодо таких інших сортів, за винятком випадків, коли застосовуються положення статті 13 (5) або коли інший сорт або матеріал цього сорту перебуває під охороною права власності, що не містить порівнянного положення; і
- (e) дії, що їх заборона порушила б положення, викладені у статтях 13 (8), 14 або 29.

Стаття 16

Вичерпання прав на сорти рослин Співтовариства

Право на сорт рослин Співтовариства не поширюється на дії щодо будь-якого матеріалу охоронюваного сорту або сорту, охопленого положеннями статті 13 (5), що був відчужений іншим особам володільцем або за його згодою, в будь-якій частині Співтовариства, або будь-якого матеріалу, похідного від зазначеного матеріалу, за винятком випадків, коли такі дії:

- (a) охоплюють подальше поширення обумовленого сорту, за винятком випадків, коли таке поширення передбачалося під час його відчуження; або
- (b) охоплюють вивезення компонентів сорту до третьої країни, що не охороняє сорти роду або виду рослини, що до неї належить сорт, за винятком випадків, коли матеріали, що їх вивозять, призначені для цілей кінцевого споживання.

Стаття 17

Використання назв сортів

1. Будь-яка особа, що на території Спільноти пропонує або передає іншим особам для комерційних цілей компоненти охоронюваного сорту або сорт, охоплений положеннями статті 13 (5), повинна використовувати назву сорту, присвоєну відповідно до статті 63; якщо назва сорту використовується в письмовій формі, вона повинна бути придатною для вирізнення і чітко зрозумілою. Якщо торгова марка, комерційне найменування або подібне позначення пов'язані з присвоєною назвою, ця назва повинна бути легко впізнаваною як така.
2. Будь-яка особа, що вчиняє такі дії щодо будь-якого іншого матеріалу сорту, повинна інформувати про цю назву згідно з іншими положеннями в законодавстві або в разі надходження запиту органу влади, покупця або іншої особи, що має законний інтерес.
3. Параграфи 1 і 2 застосовуються навіть після припинення права на сорт рослин Співтовариства.

Стаття 18

Обмеження на використання назв сорту

1. Володілець не може використовувати жодного права, наданого щодо позначення, що є ідентичним з назвою сорту, щоб перешкоджати вільному використанню такої назви у зв'язку з сортом, навіть після припинення права на сорт рослин Співтовариства.
2. Третя особа може використовувати право, надане щодо позначення, що є ідентичним з назвою сорту, щоб перешкоджати вільному використанню такої назви, тільки якщо таке право надано перед тим, як було присвоєно назву сорту відповідно до статті 63.
3. Якщо сорт охороняється правом на сорт рослин Співтовариства або, в державі-члені або в члені Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин, національним правом власності, не може використовуватися ні його присвоєна назва, ні жодне позначення, яке може бути сплутане з нею, в межах території Співтовариства щодо іншого сорту того самого ботанічного виду або виду, що вважається спорідненим відповідно до публікації, здійсненої згідно зі статтею 63 (5), або для матеріалу такого сорту.

ТРИВАЛІСТЬ І ПРИПИНЕННЯ ПРАВ НА СОРТИ РОСЛИН СПІВТОВАРИСТВА

Стаття 19

Тривалість прав на сорти рослин Співтовариства

1. Строк права на сорт рослин Співтовариства триває до кінця 25-го календарного року або, у випадку сортів лозових і деревних видів — до кінця 30-го календарного року, наступного за роком надання.
2. Рада, діючи кваліфікованою більшістю, на пропозицію Комісії може, щодо певних родів або видів, передбачити подовження цих строків на додатковий період до п'яти років.
3. Право на сорт рослин Співтовариства спливає до закінчення строків, установлених у параграфі 1 або відповідно до параграфа 2, якщо володілець відмовляється від нього шляхом надсилання письмової декларації з цього приводу в Бюро, і з набуттям чинності з дня, наступного за днем, на який Бюро отримує декларацію.

Стаття 20

Недійсність прав на сорти рослин Співтовариства

1. Бюро оголошує право на сорт рослин Співтовариства недійсним, якщо з'ясовано:
 - (a) що умови, встановлені у статтях 7 або 10, не були дотримані на час дійсності права на сорт рослин Співтовариства; або
 - (a) що у випадку, коли право на сорт рослин Співтовариства було надано по суті на основі інформації і документів, отриманих від заявника, умови, встановлені у статтях 8 та 9, не було виконано на момент надання права; або
 - (c) що право було надано особі, що не має права на його отримання, якщо тільки воно не було передано особі, що має таке право.
2. Якщо право на сорт рослин Співтовариства оголошено недійсним, вважається, що воно одразу від початку не мало дії, визначеної у цьому Регламенті.

Стаття 21

Скасування прав на сорти рослин Співтовариства

1. Бюро скасовує право на сорт рослин Співтовариства із набуттям чинності в майбутньому, якщо буде з'ясовано, що умови, встановлених в статті 8 або 9, більше не дотримуються. Якщо буде з'ясовано, що цих умов вже не дотримувалися з моменту в часі перед скасуванням, скасування може набути чинності від такого моменту часу.
2. Бюро може скасувати право на сорт рослин Співтовариства із набуттям чинності в майбутньому, якщо володілець, після отримання відповідного запиту і в межах строків, визначених Бюро:
 - (a) не виконав обов'язку, обумовленого статтею 64 (3); або
 - (b) у випадку, зазначеному у статті 66, не запропонував іншої придатної назви сорту; або
 - (c) не сплатив ті збори, що їх сплата може бути необхідною для підтримання чинності права на сорт рослин Співтовариства; або
 - (d) чи як початковий володілець, чи як правонаступник, який виникає в результаті передання, обумовленого статтею 23, більше не відповідає умовам, встановленим у статтях 12 і 82.

ПРАВА НА СОРТИ РОСЛИН СПІВТОВАРИСТВА ЯК ОБ'ЄКТИ ВЛАСНОСТІ

Стаття 22

Асиміляція в національних законодавствах

1. Якщо не передбачено інакше в статтях 23–29, право на сорт рослин Спільноти, як об'єкт власності, розглядається у всіх аспектах і для всієї території Спільноти як відповідне право власності в державі-члені, що в ній:
 - (a) відповідно до запису в Реєстрі прав на сорти рослин Спільноти володілець мав постійне місце проживання, або мав своє місцезнаходження, або осідок на відповідну дату; або
 - (b) якщо умови, встановлені в підпараграфі (a), не виконуються, перший згаданий процедурний представник володільця, що його вказано в зазначеному Реєстрі, був зареєстрований або розміщувався чи мав осідок на дату реєстрації.
2. Якщо умови, встановлені в параграфі 1, не виконуються, державою-членом, зазначеною в параграфі 1, є держава-член, що в ній розміщується штаб-квартира Бюро.
3. Якщо місця реєстрації, розташування або осідки у двох або більше державах-членах внесені щодо володільця або процедурного представника до Реєстру, зазначеного в параграфі 1, для цілей параграфу 1 застосовується перше згадане місце реєстрації або розташування.
4. Якщо дві і більше особи внесені до Реєстру, зазначеного в параграфі 1, як спільні володільці, відповідним володільцем для цілей застосування параграфу 1 (a) є перший за порядковим номером запису в Реєстрі спільний володілець, що виконує умови. Якщо жоден зі спільних володільців не виконує умови, встановлені в параграфі 1 (a), застосовується параграф 2.

Стаття 23

Передача

1. Право на сорт рослин Співтовариства може бути об'єктом передавання одному або більше правонаступникам.
2. Передача права на сорт рослин Співтовариства через відступлення може бути здійснене лише наступникам, що відповідають умовам, встановленим в статтях 12 і 82. Воно повинно здійснюватися в письмовій формі і вимагає підписів сторін договору, за винятком випадку, коли є результатом судового рішення або будь-якого іншого акту, що припиняє судове провадження. В інших випадках воно є недійсним.
3. Окрім випадків, передбачених статтею 100, передавання не має жодного впливу на права, набуті третіми особами до дати передавання.
4. Передача не набуває чинності для Бюро і не може згадуватися у відносинах з третіми особами, якщо відсутнє передбачене в імплементаційних правилах його документального підтвердження та до його внесення в Реєстр прав на сорти рослин Співтовариства. Передача, що запис про нього ще не внесено до Реєстру, може, однак, згадуватися у відносинах з третіми особами, що набули права після дати передавання, але що знали про передавання на дату, коли вони набували ці права.

Стаття 24

Звернення стягнення

Право на сорт рослин Співтовариства може бути предметом звернення стягнення і підлягати тимчасовим заходам, у тому числі з охорони, в розумінні статті 24 Конвенції про юрисдикцію і виконання судових рішень у цивільних та комерційних справах, підписаної в Лугано 16 вересня 1988 року, далі — «Луганська конвенція».

Стаття 25

Банкрутство і подібні провадження

До того часу, поки спільні правила для держав-членів у цій сфері не набудуть чинності, єдиною державою-членом, що в ній право на сорт рослин Співтовариства може бути охоплене банкрутством або подібними провадженнями, є та, що в ній таке провадження вперше відкрито в розумінні національного законодавства або конвенцій, застосованих у цій сфері.

Стаття 26

Застосування права на сорт рослин Спільноти як об'єкта власності

Статті 22–25 застосовуються до заявок на права на сорти рослин Спільноти. Стосовно таких заявок, покликання, зроблені в таких статтях на Реєстр прав на сорти рослин Спільноти вважаються покликаннями на Реєстр заявок на сорти рослин Спільноти.

Стаття 27

Договірні права користування

1. Права на сорти рослин Співтовариства можуть бути повністю або частково предметом прав користування на договірній основі. Права користування можуть бути виключними або невиключними.
2. Володілець може скористатися правами, наданим правом на сорт рослин Співтовариства, проти особи з правом користування, яка порушує будь-яку з умов чи будь-яке з обмежень, обумовлених щодо її права користування відповідно до параграфу 1.

Стаття 28

Спільне володіння

Статті 22–27 застосовуються *mutatis mutandis* у випадку спільного володіння правом на сорт рослин Спільноти пропорційно до відповідної частки, що нею володіють, якщо такі частки було визначено.

[▼ М4](#)

Стаття 29

Примусове ліцензування

1. Бюро надає примусові ліцензії одній або більше особам за заявкою такої особи або таких осіб, але лише на засадах суспільних інтересів і після консультацій з Адміністративною радою, зазначеною в статті 36.
2. За заявкою держави-члена, Комісії або організації, створеної на рівні Співтовариства і зареєстрованої Комісією, примусова ліцензія може надаватися або категорії осіб, що відповідають певним вимогам, або будь-кому в одній або більше державах-членах або на території Співтовариства. Вона може надаватися лише на засадах суспільних інтересів і за схвалення Адміністративною радою.
3. Бюро повинне під час надання примусової ліцензії відповідно до параграфів 1, 2, 5 і 5а встановити тип охоплених видів діяльності і навести розумні умови стосовно неї, а також певні вимоги, зазначені в параграфі 2. В розумних умовах повинні враховуватися інтереси всіх володільців прав на сорти рослин, на яких вплине надання примусової ліцензії. Розумні умови можуть включати можливе часове обмеження, сплату відповідного роялті як справедливої винагороди володільцю і можуть накладати деякі обов'язки на володільця, що їх виконання є необхідним для використання примусової ліцензії.
4. Після спливу кожного річного строку після надання примусової ліцензії відповідно до параграфів 1, 2, 5 або 5а і протягом можливого часового обмеження, встановленого в параграфі 3, будь-які сторони провадження можуть вимагати скасування або доповнення рішення про надання примусової ліцензії. Єдиною підставою для такої вимоги є те, що обставини в основі ухваленого рішення тим часом зазнали змін.

5. На підставі заявки, примусова ліцензія надається володільцю щодо по суті похідного сорту, якщо виконано критерії, викладені в параграфі 1. Розумні умови, зазначені в параграфі 3, повинні включати сплату відповідного роялті як справедливої винагороди володільцю вихідного сорту.

5а На підставі заявки, примусова ліцензія надається на невиключне використання охоронюваного сорту рослин відповідно до статті 12(2) Директиви 98/44/ЄС володільцю патенту на біотехнологічний винахід, за умови сплати відповідного роялті як справедливої винагороди, якщо володільць патенту підтвердить, що:

- (i) він/вона безуспішно подавав/подавала заявку володільцю права на сорт рослин для отримання договірної ліцензії; і
- (ii) винахід становить важливе технічне досягнення зі значним економічним інтересом порівняно з охоронюваним сортом рослин.

Якщо для того, щоб надати йому/їй можливість отримувати і використовувати своє право на сорт рослин, володільцю надано примусову ліцензію відповідно до статті 12(1) Директиви 98/44/ЄС на невиключне використання запатентованого винаходу, володільцю патенту на такий винахід повинна, на підставі заявки, надаватися невиключна перехресна ліцензія на розумних умовах для користування сортом.

Територіальна сфера дії ліцензії або перехресної ліцензії, зазначеної в цьому параграфі, обмежується частиною або частинами Співтовариства, охопленою або охопленими патентом.

6. В Імплементційних правилах, обумовлених статтею 114, можуть бути наведені деякі інші приклади ліцензій в суспільних інтересах, зазначених у параграфах 1, 2 і 5а, та, крім того, встановлювані обставини для імплементції параграфів 1 – 5а.

7. Держави-члени не можуть надавати примусові ліцензії стосовно права на сорт рослин Співтовариства.

[**▼В**](#)

ЧАСТИНА ТРЕТЯ БЮРО СОРТІВ РОСЛИН СПІВТОВАРИСТВА

ГЛАВА I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 30

Правовий статус, підпорядковані бюро

1. Бюро є органом Співтовариства Воно має правосуб'єктність.
2. В кожній з держав-членів Бюро користується найширшою правоздатністю, наданою юридичним особам відповідно до їхнього законодавства. Воно може, зокрема, придбавати або відчужувати рухому і нерухому власність і може бути стороною судового провадження.
3. Бюро представляє його президент.
4. За згодою Адміністративної ради, зазначеної в статті 36, Бюро може покласти на національні агентства виконання певних адміністративних функцій Бюро або створювати свої власні підпорядковані бюро для цієї цілі в державах-членах за умови їхньої згоди.

Стаття 31

Персонал

1. Положення про персонал для посадових осіб Європейських Спільнот, Умов найму інших службовців Європейських Спільнот і правила, схвалені спільно установами Європейських Спільнот для цілей застосування цього Положення про персонал та Умов найму, застосовуються до персоналу Бюро, без обмеження застосування статті 47 до членів Ради з розгляду скарг.
2. Без обмеження статті 43, повноваження, надані органу кадрових призначень Положеннями про персонал і Умовами працевлаштування інших службовців, Бюро повинно здійснювати стосовно власного персоналу.

Стаття 32

Привілеї та імунітети

До Бюро застосовується Протокол про привілеї та імунітети європейських співтовариств.

Стаття 33

Відповідальність

1. Договірна відповідальність Бюро регулюються законодавством, що застосовується до обумовленого договору.
2. Суд європейських співтовариств має юрисдикцію для ухвалення судових рішень щодо будь-якого арбітражного припису, що міститься в договорі, укладеному Бюро.
3. У випадку недовірної відповідальності Бюро повинне, згідно з загальними принципами, спільними для законодавств держав-членів, відшкодувати будь-які збитки, завдані його департаментами або службовцями під час виконання своїх обов'язків.
4. Суд має юрисдикцію у спорах стосовно відшкодування збитків, зазначених у параграфі 3.
5. Персональна відповідальність його службовців перед Бюро регулюється положеннями, встановленими у застосовних до них Положеннях про персонал або Умовах працевлаштування.

▼МЗ

Стаття 33а

Доступ до документів

1. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1049/2001 від 30 травня 2001 року щодо публічного доступу до документів Європейського Парламенту, Ради і Комісії ([_5_](#)) застосовується до документів, що їх зберігає Бюро.
2. Адміністративна рада схвалює практичні механізми для імплементації Регламенту (ЄС) № 1049/2001 протягом шести місяців після набуття чинності Регламенту Ради (ЄС) № 1650/2003 від 18 червня 2003 року про зміни і доповнення Регламенту (ЄС) № 2100/94 про права на сорти рослин Спільноти ([_6_](#)).
3. Ухвалені Бюро рішення відповідно до статті 8 Регламенту (ЄС) № 1049/2001 можуть становити предмет апеляції до Уповноваженого з прав людини або позову до Суду згідно з умовами, встановленими, відповідно, в статтях 195 та 230 Договору.

▼В

Стаття 34

Мови

1. Положення, встановлені в Регламенті № 1 від 15 квітня 1958 року, що визначають мови, які мають використовуватися в Європейській Економічній Спільноті ([_7_](#)), застосовуються до Бюро.
2. Заявки в Бюро, документи, необхідні для опрацювання таких заявок, та всі інші надані документи повинні бути подані однією з офіційних мов європейських співтовариств.

3. Сторони провадження в Бюро, що їх зазначено в імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114, мають право провадити письмове і усне провадження будь-якою офіційною мовою європейських співтовариств з перекладом та, у випадку слухань, синхронним перекладом, принаймні на будь-яку іншу офіційну мову європейських співтовариств, обрану будь-якою іншою стороною провадження. Реалізація цих прав не передбачає сплати спеціальних платежів сторонами провадження.

4. Послуги перекладу, необхідні для функціонування Бюро, в принципі надає Перекладацький центр органів Союзу.

Стаття 35

Рішення Бюро

1. Рішення Бюро, за умови що їх не слід ухвалювати Апеляційній колегії відповідно до статті 72, ухвалює президент Бюро або ухвалюють на основі його повноважень.

2. Рішення відповідно до статей 20, 21, 29, 59, 61, 62, 63, 66 або 100 (2) ухвалює комітет у складі трьох членів персоналу Бюро з дотриманням параграфу 1. Кваліфікації членів такого комітету, повноваження окремих членів на етапі підготовки рішень, умови голосування і роль президента стосовно такого комітету визначені в імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114. В інших відношеннях, члени такого комітету не зв'язані жодними інструкціями під час вироблення своїх рішень.

3. Рішення президента, крім тих, що вказані в параграфі 2, якщо не ухвалюються президентом, може ухвалювати штатний персонал Бюро, що йому делеговано повноваження виконувати такі дії відповідно до статті 42 (2) (h).

ГЛАВА II

АДМІНІСТРАТИВНА РАДА

Стаття 36

Створення і повноваження

1. Утворити Адміністративну раду, закріплену за Бюро. Крім повноважень, наданих Адміністративній раді іншими положеннями цього Регламенту або положеннями, зазначеними в статтях 113 і 114, вона має визначені нижче повноваження щодо Бюро:

- (a) Займається дорадництвом з питань, за які відповідає Бюро, або видає у зв'язку з цим загальні настанови.
- (b) Перевіряє управлінський звіт президента і, крім того, виконує моніторинг діяльності Бюро на основі цієї перевірки та будь-якої іншої отриманої інформації.
- (c) Вона, за пропозицією Бюро, або визначає кількість комітетів, зазначених у статті 35, розподіл роботи і тривалість їхньої відповідної функції, або видає щодо цього загальні настанови.
- (d) Вона може встановлювати правила щодо методів роботи Бюро.
- (e) Вона може видавати методики експертизи відповідно до статті 56 (2).

2. Крім того, Адміністративна рада:

- може надавати висновки Бюро або Комісії і вимагати інформацію від Бюро або Комісії, якщо вважає це за потрібне,
- може пересилати Комісії, зі змінами і доповненнями або без, проекти, подані їй відповідно до статті 42 (2) (g), або власні проекти змін і доповнень до цього Регламенту, до положень, зазначених у статтях 113 і 114 або до будь-яких правил, що стосуються прав на сорти рослин Співтовариства,

- надає обов'язкові консультації відповідно до статей 113 (4) і 114 (2),
- виконує свої функції стосовно бюджету Бюро відповідно до статей 109, 111 і 112.

Стаття 37

Склад

1. Адміністративна рада складається з одного представника кожної держави-члена і одного представника Комісії та їхніх замісників.
2. Членам Адміністративної ради можуть, з урахуванням положень її внутрішнього регламенту, допомагати радники і експерти.

Стаття 38

Головування

1. Адміністративна Рада обирає голову і заступника голови з-поміж своїх членів. Заступник голови *ex officio* замінює голову у випадку, якщо йому перешкоджають виконувати свої обов'язки.
2. Строк дії повноважень голови і заступника голови спливає тоді, коли припиняється їхнє відповідне членство в Адміністративній раді. Без обмеження цього положення, тривалість строку дії повноважень голови або заступника голови становить три роки, за винятком обрання іншого голови чи заступника голови до кінця цього періоду. Строк повноважень є поновлюваним.

Стаття 39

Засідання

1. Голова Адміністративної ради скликає засідання.
2. Президент Бюро бере участь в обговореннях, якщо Адміністративна рада не вирішує інакше. Він не має права голосу.
3. Адміністративна рада проводить чергове засідання раз на рік; крім того, вона засідає за ініціативою свого голови або на запит Комісії або третини держав-членів.
4. Вона ухвалює внутрішній регламент і може утворювати, згідно з цим регламентом, комітети, що перебувають під її керівництвом.
5. Адміністративна Рада може запрошувати спостерігачів відвідувати її засідання.
6. Формування секретаріату Адміністративної ради покладене на Бюро.

Стаття 40

Місце засідань

Адміністративна рада засідає в штаб-квартирі Комісії або в місці розташування Бюро або експертного органу. Подробиці визначає внутрішній регламент.

Стаття 41

Голосування

1. Адміністративна рада ухвалює свої рішення, окрім зазначених в параграфі 2, простою більшістю представників держав-членів.
2. Більшість у розмірі трьох четвертих представників держав-членів необхідна для рішень, що їх Адміністративна рада уповноважена ухвалювати відповідно до статей [►M5](#) _____ ◀ 29, 36 (1) (a), (b), (d) і (e), 43, 47, 109 (3) та 112.
3. Кожна держава-член має один голос.

4. Рішення Адміністративної ради не мають зобов'язальної сили в розумінні статті 189 Договору.

ГЛАВА III КЕРІВНИЦТВО БЮРО

Стаття 42

Функції і повноваження президента

1. Бюро керує президент.
2. У зв'язку з цим, президент має, зокрема, такі функції і повноваження:
 - (a) Президент вживає всіх необхідних заходів, в тому числі ухвалення внутрішніх адміністративних інструкцій і публікація повідомлень, щоб забезпечувати функціонування Бюро згідно з положеннями цього Регламенту, з положеннями, зазначеними у статтях 113 та 114, або з правилами, встановленими, чи настановами, виданими Адміністративною радою відповідно до статті 36 (1).
 - (b) Він щороку подає Комісії і Адміністративній раді звіт про діяльність.
 - (c) Він виконує стосовно персоналу повноваження, викладені у статті 31 (2).
 - (d) Він подає пропозиції, що згадані в статтях 36 (1) (c) і 47 (2).
 - (e) Він складає кошториси доходів і витрат Бюро відповідно до статті 109(1) і виконує бюджет відповідно до статті 110.
 - (f) Він постачає інформацію, що її вимагає Адміністративна рада відповідно до першого абзацу статті 36 (2).
 - (g) Він може подавати на розгляд Адміністративної ради проект змін і доповнень до цього Регламенту, до положень, зазначених у статтях 113 і 114, або до інших правил, що стосуються прав на сорти рослин Співтовариства.
 - (h) Він може делегувати свої повноваження іншому штатному персоналу Бюро з дотриманням положень, зазначених у статтях 113 і 114.
3. Президенту допомагають один або більше віце-президентів. Якщо президент відсутній або недієздатний, його місце займає віце-президент або один із віце-президентів згідно з процедурою, визначеною у встановлених Адміністративною радою правилах або у виданих нею настановах відповідно до статті 36 (1).

Стаття 43

Призначення вищих посадових осіб

1. Президента Бюро призначає Рада зі списку кандидатів, що їх висуває Комісія після отримання висновку Адміністративної ради. Повноваження звільнити президента належить Раді, що діє за пропозицією Комісії після отримання висновку Адміністративної ради.
2. Строк повноважень президента повинен не перевищувати п'яти років. Такий строк повноважень є поновлюваним.
3. Віце-президент або віце-президенти Бюро призначаються або звільняються відповідно до параграфів 1 і 2 після консультацій з президентом.
4. Рада повинна виконувати свої дисциплінарні повноваження щодо посадових осіб, зазначених у параграфах 1 і 3.

Стаття 44

Контроль законності

1. Комісія контролює законність тих актів президента, що стосовно них право Співтовариства не передбачає жодного контролю законності іншим органом, і актів Адміністративної ради стосовно бюджету Бюро.
2. Комісія вимагає, щоб кожний незаконний акт, зазначений в параграфі 1, було змінено або анульовано.
3. Держави-члени, будь-який член Адміністративної ради або будь-які інші особи, що пов'язані безпосередньо або особисто, можуть звернутися до Комісії з приводу будь-якого акта, зазначеного в параграфі 1, явного або гаданого, для перевірення законності такого акта. Звернення до Комісії здійснюється протягом двох місяців з дня, на який відповідна сторона дізналася про обумовлений акт. Комісія ухвалює і повідомляє рішення протягом двох місяців.

ГЛАВА IV

АПЕЛЯЦІЙНІ КОЛЕГІЇ

Стаття 45

Утворення і повноваження

1. В межах Бюро утворюється одна апеляційна колегія або більше.
2. Апеляційна колегія або колегії відповідають за ухвалення рішень щодо апеляцій на рішення, зазначені в статті 67.
3. Апеляційна колегія або колегії скликаються за необхідності. Кількість апеляційних колегій і розподіл роботи визначається в імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114.

Стаття 46

Склад апеляційних колегій

1. Апеляційна колегія складається з голови і двох інших членів.
2. Голова обирає для кожної справи інших членів і їхніх відповідних замісників зі списку кваліфікованих членів, укладеного відповідно до статті 47 (2).
3. Якщо апеляційна колегія вважає, що цього вимагає характер апеляції, вона може викликати двох додаткових членів із зазначеного вище списку для такої справи.
4. Кваліфікації, необхідні для членів кожної апеляційної колегії, повноваження окремих членів на етапі підготовки рішень і умови голосування повинні бути визначені в імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114.

Стаття 47

Незалежність членів апеляційної колегії

1. Голів апеляційних колегій і їхніх відповідних замісників призначає Рада зі списку кандидатів для кожного голови та кожного замісника, що його повинна висувати Комісія після отримання висновку Адміністративної ради. Строк повноважень становить п'ять років. Він є поновлюваним.
2. Іншими членами апеляційної колегії є обрані Адміністративною радою відповідно до статті 46 (2) зі списку кваліфікованих членів, укладеного за пропозицією Бюро, на п'ятирічний строк. Список укладається на п'ятирічний строк. Такий строк є поновлюваним для всього списку або його частини.
3. Члени апеляційної колегії є незалежними. Під час вироблення своїх рішень вони не зв'язані жодними інструкціями.

4. Члени апеляційної колегії не можуть бути членами комітетів, зазначених у статті 35, і не можуть виконувати жодних інших обов'язків в Бюро. Робота членів апеляційної колегії може бути роботою за сумісництвом.

5. Члени апеляційної колегії не можуть бути виключені зі складу чи зі списку, відповідно, протягом відповідного строку, за винятком випадків, коли є серйозні підстави для такого виключення і Суд європейських співтовариств за заявкою Комісії після отримання висновку Адміністративної ради ухвалює рішення з цього приводу.

Стаття 48

Виключення і відведення

1. Члени апеляційної колегії не можуть брати участь в жодному апеляційному провадженні, якщо вони мають будь-який особистий інтерес в ньому або якщо вони раніше залучалися як представники однієї зі сторін провадження або якщо вони брали участь у виробленні оскаржуваного рішення.

2. Якщо з однієї з причин, зазначених у параграфі 1, або з будь-якої іншої причини член апеляційної колегії вважає, що він не повинен брати участь в жодному апеляційному провадженні, він повідомляє про це апеляційну колегію.

3. Про відведення членів апеляційної колегії може клопотати будь-яка сторона апеляційного провадження з однієї з причин, зазначених у параграфі 1, або якщо вони підозрюються в упередженості. Відвід є неприйнятним, якщо, знаючи причину для відведення, сторона апеляційного провадження виконала процедурну дію. Національність членів не може бути підставою жодного відводу.

4. Апеляційна колегія ухвалює рішення щодо дії, яку слід вчиняти у випадках, зазначених у параграфах 2 і 3, без участі відповідного члена. Для цілей ухвалення такого рішення, члена, що заявляє самовідвід або стосовно якого заявлено відвід, замінює в апеляційній колегії його замісник.

ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА ПРОВАДЖЕННЯ В БЮРО

ГЛАВА I ЗАЯВКИ

Стаття 49

Подання заявок

1. Заявка на отримання права на сорт рослин Співтовариства повинна бути подана на вибір заявника:

- (а) безпосередньо в Бюро; або
- (б) в одному із підпорядкованих бюро або національних агентств, утворених або уповноважених відповідно до статті 30 (4), за умови що заявник надсилає інформацію про це подання безпосередньо Бюро протягом двох тижнів після подання.

Подробиці щодо способу передання інформації, зазначеної в підпункті (б) вище, можуть бути наведені в імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114. Ненадання інформації про заявку в Бюро відповідно до зазначеного вище підпункту (б) не впливає на дійсність заявки, якщо заявка надійшла в Бюро протягом одного місяця після подання в підпорядковане бюро або національне агентство.

2. Якщо заявку подають в одному з національних агентств, зазначених у параграфі 1 (b), національне агентство повинне вжити всіх заходів для пересилання заявки в Бюро протягом двох тижнів після подання. Національні агентства можуть стягувати з заявника збір, що повинен не перевищувати адміністративних витрат на отримання і пересилання заявки.

Стаття 50

Умови щодо заявок

1. Заявка на право на сорт рослин Співтовариства повинна містити принаймні таке:
 - (a) клопотання про надання права на сорт рослин Співтовариства;
 - (b) назву ботанічного таксона;
 - (c) ідентифікаційні дані заявника або, у відповідних випадках, спільних заявників;
 - (d) ім'я селекціонера і засвідчення того, що, наскільки відомо заявнику, інших осіб не було залучено до розведення, відкриття або розвинення сорту; якщо заявник не є селекціонером, або не є єдиним селекціонером, він повинен надати відповідні документальні докази того, як він набув право на отримання права на сорт рослин Співтовариства;
 - (e) тимчасове позначення сорту;
 - (f) технічний опис сорту;
 - (g) географічне походження сорту;
 - (h) довіреність будь-яких процедурних представників;
 - (i) подробиці будь-яких попередніх комерціалізацій сорту;
 - (j) дані будь-яких інших заявок, вчинених щодо сорту.
2. Зміст умов, зазначених в параграфі 1, в тому числі надання додаткової інформації, може бути встановлений в імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114.
3. Заявник повинен запропонувати назву сорту, що може бути додана до заявки.

Стаття 51

Дата заявки

Датою заявки на право на сорт рослин Співтовариства є дата, на яку дійсну заявку було отримано Бюро відповідно до статті 49 (1) (a) або підпорядкованим бюро або національним агентством відповідно до статті 49 (1) (b), за умови що вона відповідає статті 50 (1) і за умови сплати зборів, нарахованих відповідно до статті 83, в межах строку, вказаного Бюро.

Стаття 52

Право пріоритету

1. Право пріоритету заявки визначається датою отримання заявки. Якщо заявки мають ту саму дату заявки, пріоритети визначають згідно з порядком, в якому вони були отримані, якщо це може бути встановлено. В іншому випадку вони мають однаковий пріоритет.
2. Якщо заявник або його правопередник вже подавали заявку на право власності на сорт в державі-члені або в члені Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин, і дата заявки не є пізнішою 12 місяців з моменту подання попередньої заявки, заявник використовує право пріоритету на попередню заявку щодо заявки на право на сорт рослин Спільноти, за умови що попередня заявка все ще існує на дату подання заявки.
3. Право пріоритету діє таким чином, що дата, на яку було подано попередню заявку, зараховується як дата заявки на право на сорт рослин Співтовариства для цілей статей 7, 10 і 11.

4. Параграфи 2 і 3 також застосовуються щодо попередніх заявок, що були подані в іншій державі.

▼В

5. Будь-яке клопотання про право пріоритету, заявлене раніше, ніж передбачено в параграфі 2, втрачає дійсність, якщо заявник не подає в Бюро протягом трьох місяців з дати заявки примірники попередньої заявки, засвідчені органами, відповідальними за таку заявку. Якщо попередню заявку не було складено однією з офіційних мов європейських співтовариств, Бюро може вимагати, крім цього, щоб попередню заявку було перекладено однією з цих мов.

ГЛАВА II ЕКСПЕРТИЗА

Стаття 53

Формальна експертиза заявки

1. Бюро перевіряє, чи:
 - (a) заявку було дійсно подано відповідно до статті 49;
 - (b) заявка відповідає умовам, встановленим у статті 50, і умовам, встановленим в імплементаційних правилах відповідно до цієї статті;
 - (c) за певних обставин, клопотання про пріоритет відповідає положенням, викладеним у статтях 52 (2), (4) і (5); та
 - (d) збори, що підлягають сплаті відповідно до статті 83, були сплачені протягом строку, вказаного Бюро.
2. Якщо заявка, хоч і відповідає умовам, зазначеним у статті 51, не відповідає іншим умовам, встановленим у статті 50, Бюро надає заявнику можливість виправити будь-які виявлені недоліки.
3. Якщо заявка не відповідає умовам, зазначеним у статті 51, Бюро повідомляє про це заявника або, якщо це неможливо, публікує інформацію про це відповідно до статті 89.

Стаття 54

Експертиза по суті

1. Бюро перевіряє, чи сорт може бути об'єктом права на сорт рослин Співтовариства відповідно до статті 5, чи сорт є новим відповідно до статті 10, чи заявник має право на подання заявки відповідно до статті 12 і чи виконано умови, встановлені в статті 82. Бюро також перевіряє, чи запропонована назва сорту є придатною згідно зі статтею 63. Для таких цілей, воно може вдатися до використання послуг інших органів.
2. Перший заявник вважається таким, що має право на отримання права на сорт рослин Співтовариства відповідно до статті 11. Ця норма не застосовується, якщо перед ухваленням рішення щодо заявки Бюро стає відомо або остаточне судове рішення, ухвалене щодо клопотання про право на отримання права відповідно до статті 98 (4), свідчить, що право на отримання права на сорт рослин Співтовариства не закріплене за першим заявником або не закріплене виключно за ним. Якщо встановлено, кому належить таке виключне або інше право, встановлена особа або особи можуть брати участь в провадженні як заявник або заявники.

Стаття 55

Технічна експертиза

1. Якщо Бюро не виявило жодних перешкод для надання права на сорт рослин Спільноти на основі експертиз відповідно до статей 53 і 54, воно організовує проведення технічної експертизи

щодо виконання умов, установлених у статтях 7, 8 та 9, компетентним бюро або компетентними бюро принаймні в одній з держав-членів, що на нього або на них Адміністративна рада поклала відповідальність за проведення технічної експертизи сортів відповідних видів, далі — «Установа з експертизи або Установи».

2. Якщо немає жодного доступного експертного органу, Бюро може, за згодою Адміністративної ради, покласти на інші відповідні агентства відповідальність за проведення технічної експертизи або створити свої власні підпорядковані бюро для тих самих цілей. Для цілі положень цієї глави, такі агентства або підпорядковані бюро вважаються експертними органами. Вони можуть вдатися до використання засобів, наданих заявником.

3. Бюро пересилає експертним органам примірники заявок, як вимагається відповідно до імплементаційних правил згідно зі статтею 114.

4. Бюро визначає через загальні правила або через запити в окремих випадках, коли, де і в якій кількості та якої якості повинні подаватися матеріал та технічні зразки для технічної експертизи.

5. Якщо заявник подає клопотання про пріоритет відповідно до статті 52 (2) або (4), він повинен подати необхідний матеріал і будь-які подальші необхідні документи протягом двох років з дати заявки відповідно до статті 51. Якщо попередню заявку відкликано або відхилено до закінчення дворічного строку, Бюро може вимагати, щоб заявник подав матеріал і будь-які інші подальші документи протягом встановленого строку.

Стаття 56

Проведення технічної експертизи

1. Якщо не організовано проведення в інший спосіб технічної експертизи щодо умов, установлених у статтях 7–9, Установи з експертизи повинні для цілей технічної експертизи виросувати сорт або проводити будь-які інші дослідження, що вимагаються.

2. Проведення будь-якої технічної експертизи відбувається згідно з методиками експертизи, виданими Адміністративною радою, та інструкціями, наданими Бюро.

3. Для цілей технічної експертизи, експертні органи можуть, за схвалення Бюро, вдатися до використання послуг інших органів з технічною кваліфікацією і враховувати наявні результати, отримані такими органами.

4. Кожний експертний орган починає технічну експертизу, якщо Бюро не передбачило інакше, не пізніше дати, коли технічна експертиза розпочалася б на основі заявки на отримання національного права з охорони, поданої на дату, коли заявка, що її надіслало Бюро, була отримана експертним органом.

5. У випадку статті 55 (5), кожний експертний орган повинен розпочати технічну експертизу, якщо Бюро не передбачить інакше, не пізніше ніж на дату, коли експертиза розпочалася б на основі заявки на отримання національного права з охорони, за умови що на цю дату було подано необхідний матеріал і будь-які подальші необхідні документи.

6. Адміністративна Рада може визначати, що експертиза сортів лозових і деревних видів може розпочинатися на пізнішу дату.

Стаття 57

Звіти з експертизи

1. Установа з експертизи повинна на запит Бюро, або якщо вона вважає, що результати технічної експертизи є достатніми для оцінення сорту, надсилати Бюро звіт з експертизи і, якщо вона вважає, що умови, встановлені у статтях 7–9, виконано, опис сорту.

2. Бюро повинне передавати заявнику результати технічних експертиз і опис сорту та надавати йому можливість прокоментувати їх.

3. Якщо Бюро не вважає, що звіт з експертизи є достатньою підставою для рішення, воно може з власної ініціативи, після консультацій із заявником, або на запит заявника, передбачити додаткову експертизу. Для цілей оцінення результатів, будь-яка додаткова експертиза, проведена

до того, як рішення, ухвалене відповідно до статей 61 і 62, стає остаточним, вважається частиною експертизи, зазначеної в статті 56 (1).

4. Результати технічної експертизи підлягають виключному праву розпорядження Бюро і можуть інакше використовуватися лише експертними органами тією мірою, якою це схвалює Бюро.

Стаття 58

Вартість технічних експертиз

Бюро сплачує експертним органам збір згідно з імплементаційними правилами, обумовленими статтею 114.

Стаття 59

Заперечення проти надання права

1. Будь-яка особа може подати в Бюро письмове заперечення проти надання права на сорт рослин Співтовариства.

2. Заперечники повинні бути поряд із заявником сторонами провадження щодо надання права на сорт рослин Співтовариства. Без обмеження статті 88, заперечники повинні мати доступ до документів, в тому числі до результатів технічної експертизи і опису сорту, що їх зазначено у статті 57 (2).

3. В основі заперечень може лежати лише твердження про те, що:

- (a) умови, встановлені в статтях 7–11, не виконано;
- (b) існує одна з перешкод для використання запропонованої назви сорту, зазначена в статті 63(3) або (4).

4. Заперечення можуть подаватися:

- (a) у випадку, зазначеному в параграфі 3 (a), в будь-який час після подання заявки і до ухвалення рішення щодо неї відповідно до статей 61 або 62;
- (b) у випадку заперечень відповідно до параграфа 3 (b), протягом трьох місяців після передбаченої статтею 89 публікації запропонованої назви сорту.

5. Рішення щодо заперечень можуть ухвалюватися разом із рішеннями, зазначеними в статтях 61, 62 або 63.

Стаття 60

Пріоритет нової заявки у випадку заперечень

Якщо заперечення на тій підставі, що умови, встановлені у статті 11, не виконано, призводять до відкликання або відхилення заявки на право на сорт рослин Співтовариства і якщо заперечник подає заявку на право на сорт рослин Співтовариства протягом одного місяця після відкликання або протягом одного місяця з дати, на яку відхилення стає остаточним, щодо того самого сорту, він може вимагати, щоб дата відкликаної або відхиленої заявки вважалася датою подання його заявки.

ГЛАВА III

РІШЕННЯ

Стаття 61

Відхилення

1. Бюро може відхиляти заявки на право на сорт рослин Співтовариства, якщо і щойно воно встановлює, що заявник:

- (a) не виправив недоліки в розумінні статті 53, що їх він отримав можливість виправити протягом повідомленого йому строку;
- (b) не виконав правило або запит, обумовлені статтею 55 (4) або (5), протягом встановленого строку, якщо тільки Бюро не погодилося на неподання; або
- (c) не запропонував назву сорту, що є придатною згідно зі статтею 63.

2. Бюро також повинне відхиляти заявки на право на сорт рослин Співтовариства, якщо:

- (a) встановлює, що умови, які йому необхідно верифікувати відповідно до статті 54, не виконані; або
- (b) доходить висновку на основі звітів з експертизи, обумовлених у статті 57, що умови, встановлені у статтях 7, 8 та 9, не виконані.

Стаття 62

Надання

Якщо Бюро доходить висновку, що результати експертизи є достатніми для рішення по заявці і що немає завад, обумовлених статтями 59 та 61, воно повинне надати право на сорт рослин Співтовариства. Рішення повинно включати офіційний опис сорту.

Стаття 63

Назва сорту

1 Якщо право на сорт рослин Спільноти надано, Бюро повинне схвалити назву відповідного сорту, запропоновану заявником відповідно до статті 50 (3), якщо воно вважає на підставі експертизи, проведеної згідно зі другим реченням статті 54 (1), що ця назва є придатною.

2. Назва сорту є придатною, якщо немає жодної з завад, обумовлених параграфами 3 або 4 цієї статті.

3. Існує завада для призначення назви сорту, якщо:

- (a) її використанню на території Співтовариства перешкоджає першочергове право третьої особи;
- (b) зазвичай вона може викликати труднощі у користувачів щодо впізнання або відтворення;
- (c) вона є ідентичною або її можна сплутати з назвою сорту, під якою інший сорт того самого або близькоспорідненого виду внесено до офіційного реєстру сортів рослин або під якою відбувається реалізація матеріалу іншого сорту в державі-члені або члені Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин, за винятком випадків, коли такого іншого сорту більше не існує і його назва не набула особливого значення.
- (d) вона є ідентичною іншому позначенню або може бути сплутана з іншими позначеннями, що зазвичай використовуються для реалізації товарів або що повинні бути вільними відповідно до іншого законодавства;
- (e) вона може бути образливою в одній із держав-членів або суперечить державній політиці;
- (f) вона може ввести в оману або викликати плутанину щодо ознак, цінності чи ідентифікації сорту, чи особи селекціонера або будь-якої іншої сторони провадження.

4. Існує інша завада, якщо у випадку сорту, що вже був внесений:

- (a) в одній із держав-членів; або
- (b) в члені Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин; або
- (c) в іншій державі, що для неї в акті Спільноти було встановлено, що сорти оцінюються там відповідно до правил, що є еквівалентними тим, що встановлені в директивах про спільні каталоги;

4. до офіційного реєстру сортів рослин або їхнього матеріалу, і реалізовувався в комерційних цілях, запропонована назва сорту відрізняється від тієї, що була зареєстрована або використовується там, якщо стосовно останньої не існує перешкоди, зазначеної в параграфі 3.
5. Бюро повинне публікувати види, що їх воно вважає «близькоспорідненими» у розумінні параграфа 3 (с).

ГЛАВА IV

ПІДТРИМУВАННЯ ПРАВ НА СОРТИ РОСЛИН СПІВТОВАРИСТВА

Стаття 64

Технічна верифікація

1. Бюро верифікує безперервне існування в незмінному стані охоронюваних сортів.
2. З цією метою повинна проводитись технічна верифікація відповідно до статей 55 і 56.
3. Від володільця вимагається надання всієї інформації, необхідної для оцінювання безперервного існування сорту в незмінному стані, Бюро або експертним органам, уповноваженим на проведення технічної верифікації сорту. Від нього вимагається, згідно з наданими Бюро інструкціями, подавати матеріал сорту і дозволяти верифікацію вжиття належних заходів, спрямованих на забезпечення безперервного існування сорту в незмінному стані.

Стаття 65

Звіт про технічну верифікацію

1. На запит Бюро або якщо воно з'ясує, що сорт не є однорідним чи стабільним, експертний орган, уповноважений на проведення технічної верифікації, повинен надсилати Бюро звіт про її результати.
2. Якщо під час технічної верифікації виявлено будь-які недоліки, зазначені в параграфі 1, Бюро повинне повідомити володільця про результати технічної верифікації і надати йому можливість прокоментувати їх.

Стаття 66

Зміна назви сорту

1. Бюро змінює назву сорту, присвоєну відповідно до статті 63, якщо з'ясує, що назва не відповідає або більше не відповідає умовам, установленим у статті 63, і у випадку конфлікту з першочерговим правом третьої особи, якщо володільць погоджується на зміну, або володільцю чи будь-якій іншій стороні, що зобов'язана використовувати назву сорту, заборонено остаточним рішенням з цієї причини використовувати назву сорту.
2. Бюро повинне надавати володільцю можливість запропонувати нову назву сорту і повинне діяти згідно зі статтею 63.
3. Заперечення проти запропонованої нової назви сорту можуть бути подані згідно зі статтею 59 (3) (b).

ГЛАВА V

АПЕЛЯЦІЇ

Стаття 67

Оскаржуваність рішень

1. Оскарженню підлягають рішення Бюро, ухвалені відповідно до статей 20, 21, 59, 61, 62, 63 і 66, і рішення щодо винагород відповідно до статті 83, щодо витрат відповідно до статті 85, щодо внесення інформації до реєстру або видалення її з нього відповідно до статті 87 та щодо публічного ознайомлення відповідно до статті 88.
2. Апеляція, подана відповідно до параграфу 1, має призупинювальну дію. Бюро, однак, може, якщо вважає, що цього вимагають обставини, розпорядитися, щоб оскаржуване рішення не призупинилося.
3. Предметом апеляції можуть бути рішення Бюро, обумовлені статтями 29 і 100 (2), за винятком випадків [►М1](#) не було подано [◀ ►М1](#) прямого позову [◀](#) відповідно до статті 74. Скарга не має ефекту призупинення.
4. Апеляція на рішення, яке не припиняє провадження щодо однієї зі сторін, може бути подана лише з апеляцією на остаточне рішення, якщо рішення не передбачає подання окремої апеляції.

Стаття 68

Особи, що мають право на оскарження і бути сторонами апеляційного провадження

Будь-яка фізична або юридична особа може оскаржувати, з урахуванням статті 82, рішення, адресоване такій особі, або рішення, що хоч і має форму рішення, адресованого іншій особі, стосується першої безпосередньо і особисто. Сторони провадження можуть — а Бюро повинне — бути стороною апеляційного провадження.

Стаття 69

Строк і форма

Апеляційна заява повинна бути подана в письмовій формі в Бюро протягом двох місяців після дорправлення відповідного рішення, якщо воно було адресоване подавачу апеляції, або, за відсутності такого, протягом двох місяців після публікації рішення, а письмова заява з викладенням підстав апеляції повинна бути подана протягом чотирьох місяців після зазначеного вище дорправлення або публікації.

Стаття 70

Проміжний перегляд

1. Якщо орган Бюро, що підготував рішення, вважає апеляцію прийнятною і добре обґрунтованою, Бюро виправляє рішення. Якщо інша сторона апеляційного провадження виступає проти заявника, ця норма не застосовується.
2. Якщо рішення не виправлено протягом місяця після отримання заяви з підставами апеляції, Бюро повинне негайно:
 - вирішити, чи воно вчинить дію на підставі другого речення статті 67 (2), і
 - передати апеляцію апеляційній колегії.

Стаття 71

Експертиза апеляцій

1. Якщо апеляція є прийнятною, апеляційна колегія повинна перевірити, чи апеляція є добре обґрунтованою.
2. Під час експертизи апеляції, апеляційна колегія повинна настільки часто, наскільки це необхідно, запрошувати сторони апеляційного провадження подавати зауваження щодо сповіщень, виданих нею, або щодо повідомлень інших сторін апеляційного провадження протягом визначених строків. Сторони апеляційного провадження мають право робити усні заяви.

Стаття 72

Рішення щодо апеляції

Апеляційна колегія ухвалює рішення щодо апеляції на основі експертизи, виконаної відповідно до статті 71. Апеляційна колегія може здійснювати будь-яке повноваження, що належить до компетенції Бюро, або може передати справу компетентному органу Бюро для подальших дій. Останній повинен, якщо факти ті самі, обмежуватися *мотивами рішення* апеляційної колегії.

[▼M1](#)

Стаття 73

Позови супроти рішень апеляційної колегії

1. До Суду можуть подаватися позови проти рішень щодо рішень апеляційної колегії.
2. Позов може подаватися на підставі відсутності компетенції, порушення суттєвих процедурних вимог, порушення Договору, цього Регламенту або будь-якої правової норми, що стосується їхнього застосування, або зловживання владою.
3. Суд має юрисдикцію анулювати або змінювати оскаржуване рішення.
4. Позов повинен бути відкритим для будь-якої сторони апеляційного провадження, що була безуспішною, повністю або частково, у своїх поданнях.
5. Позов повинен бути поданий до Суду протягом двох місяців з дати вручення рішення апеляційної колегії.
6. Від Бюро вимагається вживати всіх необхідних заходів для виконання рішення Суду.

[▼В](#)

Стаття 74

[▼M1](#)

Прямий позов

[▼В](#)

1. [►M1](#) До Суду може подаватися прямий позов проти [◄](#) рішень Бюро відповідно до статей 29 і 100 (2).
2. Положення, викладені у статті 73, застосовуються *mutatis mutandis*.

ГЛАВА VI

ІНШІ УМОВИ ЩОДО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 75

Заява про підстави, що лежать в основі рішень, право на виступ

Рішення Бюро повинні супроводжуватися заявами про підстави, що лежать в їхній основі. В їхній основі повинні лежати підстави або докази, що стосовно них сторони провадження мали можливість надати свої коментарі в усній або письмовій формі.

Стаття 76

Перевірення Бюро фактів з власної ініціативи

Під час провадження в Бюро, воно вивчає факти з власної ініціативи тією мірою, що в ній вони проходять експертизу, обумовлену статтями 54 – 55. Воно не враховує факти або доказові одиниці, що їх не було подано протягом строку, встановленого Бюро.

Стаття 77

Усне провадження

1. Усне провадження проводиться за ініціативи самого Бюро або на запит однієї зі сторін провадження.
2. Без обмеження параграфу 3, усне провадження в Бюро не є публічним.
3. Усне провадження в апеляційній колегії, включно з ухваленням рішення, повинне бути публічним, допоки апеляційна колегія, що в ній відбувається провадження, не вирішить інакше за обставин, коли може виникнути серйозна і невинуватна шкода від допущення громадськості, особливо для будь-якої зі сторін апеляційного провадження.

Стаття 78

Відбирання доказів

1. Під час будь-яких проваджень в Бюро засоби надання і отримання доказів можуть включати таке:
 - (a) заслуховування сторін провадження;
 - (b) інформаційні запити;
 - (c) надання документів або інших доказів;
 - (d) заслуховування свідків;
 - (e) висновки експертів;
 - (f) інспектування;
 - (g) письмові свідчення під присягою.
2. Якщо Бюро ухвалює рішення через колегіальний орган, такий орган може доручити одному зі своїх членів перевірити наведений доказ.
3. Якщо Бюро вважає необхідним надання стороною провадження, свідком або експертом усних свідчень, він повинен:
 - (a) видати виклик із вимогою до відповідної особи з'явитися перед ним; або
 - (b) запросити компетентний судовий орган або інший орган в країні постійного місця проживання відповідної особи відібрати свідчення, як передбачено в статті 91 (2).
4. Сторона провадження, свідок або експерт, викликані в Бюро, може клопотати у нього про заслухання своїх свідчень компетентним судовим або іншим органом у країні своєї реєстрації. Після отримання такого запиту або у випадку відсутності реакції на виклики, Бюро може, згідно зі статтею 91 (2), запросити компетентний судовий орган або інший орган заслухати свідчення такої особи.
5. Якщо сторона провадження, свідок або експерт надає свідчення в Бюро, Бюро може, якщо вважає доцільним, щоб свідчення надавалися під присягою або в інакшій зобов'язальній формі, запросити компетентний судовий орган або інший орган в країні реєстрації відповідної особи заслухати її свідчення за належних умов.
6. Коли Бюро запрошує відповідний компетентний судовий орган або інший орган відібрати свідчення, воно може запросити його відібрати свідчення в зобов'язальній формі і дозволити члену Бюро відвідати слухання та опитати сторону провадження, свідка або експерта або через такий судовий орган, або через інший орган чи безпосередньо.

Стаття 79

Вручення документів

Бюро повинне з власної ініціативи здійснювати вручення всіх рішень і викликів, а також сповіщень та повідомлень, що від них рахується строк, або що їх повинні вручати відповідно до інших положень цього Регламенту або положень, ухвалених відповідно до цього Регламенту, або

за розпорядженням президента Бюро. Вручення може здійснюватися через компетентні бюро сортів держав-членів.

Стаття 80

Повна реституція

1. Якщо, попри всю належну обачність у певних обставинах, заявник на право на сорт рослин Співтовариства або володілець, або ж будь-яка інша сторона провадження в Бюро, не змогли дотриматися терміну *vis-à-vis* Бюро, їхні права повинні бути відновлені за заявкою, якщо таке недотримання терміну призвело безпосередньо, на підставі цього Регламенту, до втрати будь-якого права або засобу оскарження.
2. Заявки повинні бути подані в письмовій формі протягом двох місяців від виникнення причини недотримання терміну, коли останній втратив чинність як минулий. Пропущена дія повинна бути вчинена протягом цього періоду. Заявки приймаються на розгляд лише протягом однорічного періоду після прострочення недотриманого терміну.
3. Заявка повинна супроводжуватися заявою про підстави, що лежать в її основі, і фактами, що на них вона ґрунтується.
4. Положення цієї статті не застосовуються ні до часових обмежень, зазначених у параграфі 2, ні до часових обмежень, наведених у статті 52 (2), (4) і (5).
5. Будь-яка особа, що в державі-члені добросовісно використовувала сорт або підготувала дієві і дійсні механізми використання сорту, що є предметом опублікованої заявки на надання права на сорт рослин Співтовариства або вже наданого права на сорт рослин Співтовариства, під час періоду між втратою прав на підставі параграфа 1 щодо заявки або вже наданого права на сорт рослин Співтовариства та відновленням таких прав, може без оплати продовжувати таке використання в своїй підприємницькій діяльності або для її потреб.

Стаття 81

Загальні принципи

1. За відсутності процедурних положень у цьому Регламенті або в положеннях, ухвалених на підставі цього Регламенту, Бюро повинне застосовувати принципи процедурного права, що є загальноновизнаними в державах-членах.
2. Стаття 48 застосовується *mutatis mutandis* до персоналу Бюро тією мірою, якою він залучається до ухвалення рішень, що мають характер, зазначений у статті 67, і до персоналу експертних органів тією мірою, якою він бере участь у заходах з підготовки таких рішень.

Стаття 82

Процедурний представник

Особи, що не зареєстровані або не розміщуються чи не мають осідку в межах території Співтовариства, можуть бути стороною провадження в Бюро тільки за умови, що вони призначили процедурного представника, який зареєстрований або розташовується чи має осідок в межах території Співтовариства.

ГЛАВА VII

ЗБОРИ, ВРЕГУЛЮВАННЯ ВИТРАТ

Стаття 83

Збори

1. Бюро стягує збори за свої офіційні дії, передбачені в цьому Регламенті, і за кожен рік тривалості права на сорт рослин Співтовариства відповідно до положень про збори, ухвалених згідно зі статтею 113.
2. Якщо збори, що підлягають сплаті щодо офіційних дій, встановлених у статті 113 (2), або офіційних дій, зазначених в положеннях про збори, що повинні вчинятися лише за заявкою, не сплачені, заявка вважається не поданою або апеляція вважається не внесеною, якщо дії, необхідні для сплати зборів, не вчинені протягом одного місяця з дати, на яку Бюро вручило нову вимогу про сплату зборів і зазначило при цьому ці наслідки несплати.
3. Якщо певна інформація, надана заявником на отримання права на сорт рослин Співтовариства, може бути перевірена лише шляхом проведення технічної експертизи, що виходить за рамки, встановлені для технічної експертизи сортів відповідного таксона, збори за технічну експертизу можуть бути збільшені після заслуховування особи, зобов'язаної сплатити збори, до суми фактично понесених витрат.
4. У разі задоволення апеляції, апеляційні збори або, у випадку часткового задоволення, відповідна частина апеляційних зборів повинні бути відшкодовані. Проте у відшкодуванні може бути повністю або частково відмовлено, якщо в основі задоволення апеляції лежать факти, що не були відомі на момент ухвалення першого рішення.

Стаття 84

Припинення фінансових обов'язків

1. Право Бюро вимагати сплату зборів припиняється через чотири роки після закінчення календарного року, що в ньому виникло зобов'язання зі сплати зборів.
2. Права у відносинах з Бюро на відшкодування зборів або сум, що були стягнуті Бюро понад міру, спливають через чотири роки після закінчення календарного року, що в ньому виникли такі права.
3. Наслідком вимоги про сплату збору є переривання часового обмеження, зазначеного в параграфі 1, а наслідком письмового і обґрунтованого клопотання про відшкодування є переривання часового обмеження, зазначеного у параграфі 2. Після переривання строку він розпочинається знову негайно і припиняється щонайпізніше через шість років після закінчення календарного року, що в ньому він перший раз розпочався, якщо тільки тим часом не було порушено судове провадження щодо реалізації права; у такому випадку строк закінчується не раніше ніж через рік після того, як судове рішення набуло сили остаточного рішення.

Стаття 85

Розподілення витрат

1. На сторону провадження щодо анулювання або скасування права на сорт рослин Співтовариства або апеляційного провадження, що програє, повинні бути покладені відповідні витрати, понесені іншою стороною провадження, і всі понесені нею витрати, що є суттєвими для провадження, в тому числі витрати на проїзд і проживання і винагорода агенту, раднику або адвокату, в межах тарифів, установлених для кожної категорії витрат відповідно до умов, установлених в імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114.
2. Проте якщо вимоги кожної сторони провадження задоволені за одними статтями, а за іншими — ні, або якщо це продиктовано міркуваннями справедливості, Бюро або апеляційна колегія повинні обрати інакше розподілення витрат.
3. На сторону провадження, що припиняє провадження шляхом відкликання заявки на право на сорт рослин Співтовариства, заявки на анулювання чи скасування прав або шляхом відкликання апеляції або відмови від прав на сорти рослин Співтовариства, покладені відповідні витрати, понесені іншою стороною провадження, згідно з умовами параграфів 1 і 2.
4. Якщо сторони провадження уклали з Бюро або апеляційною колегією угоду про врегулювання витрат, що відрізняється від передбаченого в попередніх параграфах, таку угоду необхідно взяти до уваги.

5. На запит, Бюро або апеляційна колегія повинні визначати суму коштів до сплати на підставі попередніх параграфів.

Стаття 86

Обов'язкове виконання рішень, що визначають суму витрат

1. Остаточні рішення Бюро, що визначають суму витрат, обов'язкові для виконання.
2. Обов'язкове виконання регулюється нормами цивільно-процесуального права, застосовного в державі-члені, що в ній воно відбувається. Внесення клазули або проставлення візи щодо виконання від імені національного органу, що його призначає для цієї цілі уряд кожної держави-члена, відбувається тільки за умови верифікації автентичності відповідного документа; уряди повинні повідомляти Бюро і Суд європейських співтовариств ідентифікаційні дані кожного такого національного органу.
3. Якщо після заявки сторони, що домагається обов'язкового виконання, ці формальності завершено, їй повинне бути надане право приступити до його здійснення відповідно до національного законодавства шляхом звернення з цього питання безпосередньо до компетентного органу.
4. Обов'язкове виконання призупиненню не підлягає, виняток становить призупинення за рішенням Суду Європейського Союзу. Контроль правової відповідності заходів з обов'язкового виконання, проте, закріплений за національними судам.

ГЛАВА VIII

Реєстри

Стаття 87

Укладання Реєстрів

1. Бюро повинне вести Реєстр заявок на права на сорти рослин Співтовариства, що повинен містити такі дані:
 - (a) заявки на право на сорт рослин Співтовариства разом із зазначенням таксона і тимчасового позначення сорту, дату заявки і ім'я та адресу заявника, селекціонера та будь-якого залученого процедурного представника;
 - (b) будь-які випадки припинення провадження щодо заявок на право на сорт рослин Співтовариства разом з інформацією, викладеною у підпараграфі (a);
 - (c) пропозиції щодо назв сортів;
 - (d) зміни в особових даних заявника або його процедурного представника;
 - (e) на запит, будь-яке примусове виконання, що його зазначено в статтях 24 і 26.
2. Бюро повинне вести Реєстр прав на сорти рослин Співтовариства, що в нього після надання права на сорт рослин Співтовариства повинні вноситися такі дані:
 - (a) вид, до якого належить сорт, і назва сорту;
 - (b) офіційний опис сорту або покликання на документи, що є власністю Бюро, в яких міститься офіційний опис сорту як складової частини Реєстру;
 - (c) у випадку сортів, що для них матеріал з певними складниками слід неодноразово використовувати для виробництва матеріалу, зазначення таких компонентів;
 - (d) найменування та адреса володільця, селекціонера та будь-якого залученого процедурного представника;
 - (e) дата, на яку починається і закінчується дія права на сорт рослин Співтовариства, разом із причинами припинення права;

- (f) на запит, будь-яке договірне виключне право користування або примусове право користування, в тому числі найменування і адреса особи, що має право користування;
 - (g) на запит, будь-яке примусове виконання, як зазначено в статті 24;
 - (h) якщо як володілець вихідного сорту, так і селекціонер сорту, по суті похідного від вихідного, подають відповідний запит, ідентифікаційні дані сортів як вихідних і по суті похідних з наведенням назв сортів та найменувань залучених сторін. Запиту від однієї з заінтересованих сторін буде достатньо тільки за умови, що вона отримала або неспірне підтвердження іншої сторони на підставі статті 99, або остаточне рішення на підставі положень цього Регламенту, що містить ідентифікаційні дані відповідних сортів як вихідних і по суті похідних.
3. Будь-які інші дані або будь-які умови для внесення до обох реєстрів можуть бути наведені в імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114.
4. Бюро може з власної ініціативи і після консультацій із володільцем адаптовувати офіційний опис сорту щодо кількості й типу ознак або щодо наведених проявів таких ознак, за необхідності, у світлі чинних принципів, що регулюють описування сортів відповідного таксона, для того щоб зробити опис сорту порівняним з описами інших сортів відповідного таксона.

Стаття 88

Публічне інспектування

1. Реєстри, зазначені в статті 87, повинні бути відкритими для публічного інспектування.
2. У випадку законного інтересу і за дотримання умов, установлених в імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114, для публічного інспектування повинно бути відкритим таке:
 - (a) документи, пов'язані із заявками на право на сорт рослин Співтовариства;
 - (b) документи, пов'язані з уже наданими правами на сорти рослин Співтовариства;
 - (c) вирощування сортів для цілей їхньої технічної експертизи;
 - (d) вирощування сортів з метою верифікації їх безперервного існування.
3. У випадку сортів, що для них матеріал з певними складниками слід неодноразово використовувати для виробництва матеріалу, на запит заявника на право на сорт рослин Співтовариства — всі дані щодо складників, включно із їх культивацією, знімаються з інспектування. Такий запит на зняття з інспектування не може бути внесений, щойно буде ухвалене рішення по заявці на надання права на сорт рослин Співтовариства .
4. Відповідно до цього Регламенту компетентні органи не можуть передавати іншим сторонам матеріали, подані або отримані у зв'язку з експертизами відповідно до статей 55 (4), 56 і 64 , якщо тільки особа, що має право, не погоджується або така передача вимагається у зв'язку зі співпрацею, охопленою цим Регламентом, для цілей експертизи або на основі правових положень.

Стаття 89

Періодичні публікації

Бюро повинне, принаймні кожні два місяці, видавати публікацію, що містить інформацію, внесenu до реєстрів на підставі 87 (1) і (2) (a), (d), (e), (f), (g) і (h) та ще не опубліковану. Бюро також повинне публікувати річний звіт, що містить інформацію, що її Бюро вважає доцільною, але принаймні містить перелік чинних прав на сорти рослин Співтовариства, їхніх володільців, дати їх надання і закінчення та ухвалені назви сортів. Адміністративна рада визначає зміст цих публікацій.

Стаття 90

Обмін інформацією і публікації

1. Бюро і компетентні у сфері сортів органи держав-членів повинні, на запит і без обмеження умов, установлених для надсилання результатів технічних експертиз, відправляти одне одному для свого власного користування безкоштовно один або більше примірників своїх відповідних публікацій і будь-яку іншу корисну інформацію стосовно прав власності, що на них подані заявки або що їх отримано.

2. Дані, зазначені у статті 88 (3), повинні бути виключені зі складу інформації, за винятком таких випадків:

- (а) інформація є необхідною для проведення експертиз, обумовлених статтями 55 і 64; або
- (б) заявник на право на сорт рослин Співтовариства або володілець надали свою згоду.

Стаття 91

Адміністративна і юридична співпраця

1. Якщо інакше не передбачено в Регламенті або в національному законодавстві, Бюро, експертні органи, зазначені у статті 55 (1), і суди або органи держав-членів повинні на запит допомагати одне одному шляхом повідомлення інформації або надання, для цілей інспектування, доступу до документів стосовно сорту і до зразків або їх вирощування. Якщо Бюро й експертні органи надають для інспектування судам й державним прокуратурам доступ до документів, зразків або їх вирощування, інспектування не підлягає обмеженнями, встановленим у статті 88, а інспектування, що його проводять експертні органи, не підлягає рішенню Бюро, обумовленому у названій статті.

2. Після отримання від Бюро окремого доручення, суди та інші компетентні органи держав-членів повинні здійснювати від імені Бюро та в межах своєї юрисдикції будь-які необхідні розслідування або інші пов'язані заходи.

ЧАСТИНА П'ЯТА

ВПЛИВ НА ІНШЕ ПРАВО

Стаття 92

Заборона сукупного захисту

1. Будь-який сорт, що є предметом права на сорт рослин Співтовариства, не є предметом національного права на сорт рослин або будь-якого патенту на такий сорт. Будь-які права, надані всупереч першому реченню, не є чинними.

2. Якщо володільцю надано інше право, зазначене в параграфі 1, на той самий сорт до надання права на сорт рослин Співтовариства, він не може скористатися правами, наданими такою охороною такому сорту, допоки право на сорт рослин Співтовариства залишається чинним.

Стаття 93

Застосування національного законодавства

Позови з приводу прав на сорти рослин Співтовариства підлягають тим обмеженням в рамках права держав-членів, які чітко зазначені в цьому Регламенті.

ЧАСТИНА ШОСТА

ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ ПОЗОВИ, ПОРУШЕННЯ, ЮРИСДИКЦІЯ

Стаття 94

Порушення

1. Будь-яка особа, що:

- (a) вчиняє одну з дій, обумовлених у статті 13 (2), і при цьому не має права на це, щодо сорту, на який надане право на сорт рослин Співтовариства; або
- (b) не вживає правильно назву сорту, як зазначено в статті 17 (1), або замовчує відповідну інформацію, зазначену в статті 17 (2); або
- (c) всупереч статті 18 (3) використовує назву сорту, що стосовно нього надано право на сорт рослин Спільноти, або позначення, що може бути сплутане з нею;

1. може бути притягнена володільцем до судової відповідальності для заборони такого порушення або виплати розумної компенсації, або для обох цілей.

2. Будь-яка особа, що діє навмисно або недбало, тим паче зобов'язана компенсувати володільцю будь-які подальші збитки, що є наслідком таких дій. У випадках незначної недбалості такі позови можуть бути зменшені відповідно до ступеня незначної недбалості, але не до ступеня, що є меншим вигоди, отриманої від неї особою, що здійснила порушення.

Стаття 95

Дії до надання прав на сорти рослин Співтовариства

Володільць може вимагати розумної винагороди від будь-якої особи, що, протягом часу між публікацією заявки на право на сорт рослин Співтовариства і її наданням, вчинила дію, що йому заборонили б її виконати після надання цього права.

Стаття 96

Строк позовної давності

Позови, обумовлені в статтях 94 і 95, повинні бути погашені за позовною давністю через три роки з моменту, коли було остаточно надано право на сорт рослин Співтовариства і володільць дізнався про відповідну дію та особу відповідальної сторони, або, за відсутності такого знання, через 30 років після припинення відповідної дії.

Стаття 97

Допоміжне застосування національного законодавства щодо порушення

1. Якщо сторона, що є відповідальною на підставі статті 94, завдяки порушенню отримала будь-яку вигоду за рахунок володільця або особи, що володіє правами користування, суди, що є компетентними відповідно до статей 101 або 102, повинні застосовувати своє національне законодавство, включно з їхнім міжнародним приватним правом, щодо реституції.

2. Параграф 1 також застосовується щодо інших позовів, що можуть виникнути стосовно вчинення або невчинення дій, обумовлених статтею 95, протягом часу між публікацією заявки на отримання права на сорт рослин Співтовариства і опрацюванням запиту.

3. В усіх інших аспектах дія прав на сорти рослин Співтовариства визначається суто згідно з цим Регламентом.

Стаття 98

Витребовування права на отримання права на сорт рослин Співтовариства

1. Якщо право на сорт рослин Співтовариства було надано особі, що не має права на його отримання за статтею 11, особа, наділена правом на його отримання, може без обмеження будь-якого іншого засобу правового захисту, що може бути їй доступним згідно з законодавствами держав-членів, клопотати про передання їй права на сорт рослин Співтовариства.

2. Якщо особа має право на отримання лише частини права на сорт рослин Співтовариства, така особа може, згідно з параграфом 1, клопотати, щоб її зробили спільним володільцем.

3. Вимоги відповідно до параграфів 1 і 2 можуть пред'являтися лише протягом п'ятирічного строку з моменту публікації про надання права на сорт рослин Спільноти. Це положення не застосовується, якщо володілець знав на момент його надання або набуття про те, що він не мав права на отримання таких прав або що таке право на отримання було надано не лише йому.
4. Особа, наділена правом на отримання права, має змогу *mutatis mutandis* подавати клопотання, обумовлені параграфами 1 і 2, стосовно заявки на отримання права на сорт рослин Співтовариства, поданої особою, що не мала права на його отримання, або особою, що не лише за нею закріплено таке право на отримання права.

Стаття 99

Статусна ідентифікація сорту

Володілець вихідного сорту і селекціонер сорту, по суті похідного від вихідного сорту, мають право отримати підтвердження статусної ідентифікації обумовлених сортів як вихідного та по суті похідного.

Стаття 100

Наслідки переходу права на сорт рослин Співтовариства в інше володіння

1. У випадку повного переходу права на сорт рослин Співтовариства в інше володіння внаслідок остаточного судового рішення, ухваленого відповідно до статей 101 або 102 для цілей витребування права на отримання в рамках статті 98 (1), будь-яке право користування або інші права припиняються з моменту внесення особи, що має право на отримання, до Реєстру прав на сорти рослин Співтовариства.
2. Якщо володілець або особа, що має право користування, вчинила одну з дій, викладених у статті 13 (2), або підготувала дієві і дійсні механізми для цього, до початку провадження відповідно до статей 101 або 102, вони можуть продовжувати виконувати або виконати такі дії, якщо подадуть запит на отримання невиключного право користування новому володільцю, внесеному до Реєстру прав на сорти рослин Співтовариства. Такі запити повинні подаватися протягом строку, встановленого в імплементаційних правилах. Бюро може надавати право користування за відсутності порозуміння між сторонами. Стаття 29 (3) – (7) застосовується *mutatis mutandis*.
3. Параграф 2 не застосовується, якщо володілець або особи, що використовують право користування, діяли недобросовісно тоді, коли вчиняли відповідні дії або розпочинали підновлення до них.

Стаття 101

Юрисдикція і процедура у судочинстві стосовно цивільно-правових позовів

1. Луганська конвенція і додаткові положення цієї статті і статей 102–106 цього Регламенту застосовуються до проваджень, пов'язаних із позовами стосовно вимог, зазначених у статтях 94–100.
2. Провадження типу, зазначеного у параграфі 1, розглядаються судами:
 - (a) держави-члена або іншої договірної сторони Луганської конвенції, що в ній відповідач зареєстрований чи має місце розташування або, за відсутності такого, має осідок; або
 - (b) якщо ця умова не виконується в жодній з держав-членів або договірних сторін, держава-член, що в ній позивач зареєстрований чи має місце розташування або, за відсутності такого, має осідок; або
 - (c) якщо ця умова також не виконується в жодній державі-члені, держави-члена, що в ній розташована штаб-квартира Бюро.

Компетентні суди мають юрисдикцію щодо порушень, що їх, як стверджується, вчинено в одній із держав-членів.

3. Провадження, що стосуються судочинства за позовами про порушення, можуть також розглядатися в судах за місцем завдання збитків. В таких випадках суд має юрисдикцію лише щодо порушень, що їх, як стверджується, вчинено на території держави-члена, до якої він належить.
4. Функціонування правових процесів і компетентних судів повинно відбуватися за законами держави, визначеної відповідно до параграфів 2 або 3.

Стаття 102

Додаткові положення

1. Судові дії за витребуванням права на отримання права відповідно до статті 98 цього Регламенту не вважаються такими, що підпадають під положення статті 5 (3) і (4) Луганської конвенції.
2. Незважаючи на статтю 101 цього Регламенту, застосовуються статті 5 (1), 17 і 18 Луганської конвенції.
3. Для цілей застосування статей 101 і 102 цього Регламенту, реєстрація або розташування сторони визначається відповідно до статей 52 та 53 Луганської конвенції.

Стаття 103

Застосовне процесуальне право

Якщо юрисдикція належить національним судами відповідно до статей 101 і 102, застосовується процесуальне право відповідної держави-члена, яке регулює той самий тип позову, що стосується національних прав власності, без обмеження статей 104 та 105.

Стаття 104

Право подавати позов про порушення

1. Володілець може подавати позови про порушення. Особи, що мають права користування, можуть подавати такі позови, за винятком випадків, коли така можливість однозначно виключена угодою з володільцем, у випадку виключного права користування, або Бюро на підставі статей 29 або 100 (2).
2. Будь-яка особа, що використовує права користування для цілей отримання компенсації за понесені нею збитки, має право приєднатися до позову про порушення, поданого володільцем.

Стаття 105

Обов'язки національних судів або інших органів

Національний суд або інший орган, що заслуховує справу щодо права на сорт рослин Співтовариства, визнає таке право на сорт рослин Співтовариства дійсним.

Стаття 106

Призупинення провадження

1. Якщо позов стосується клопотань на підставі статті 98 (4) і рішення залежить від охороноздатності сорту на підставі статті 6, таке рішення не може бути ухваленим до того, як Бюро ухвалить рішення щодо заявки на право на сорт рослин Співтовариства.
2. Якщо позов стосується наданого права на сорт рослин Співтовариства, що стосовно нього ініційовано провадження з анулювання або скасування відповідно до статей 20 або 21, провадження може бути призупинене, оскільки рішення залежить від дійсності права на сорт рослин Співтовариства.

Стаття 107

Санкції за порушення прав на сорти рослин Співтовариства

Держави члени повинні вжити всіх необхідних заходів для забезпечення того, щоб для накладання санкцій за порушення прав на сорти рослин Співтовариства застосовувалися ті самі положення, що застосовуються у випадках порушень відповідних національних прав.

ЧАСТИНА СЬОМА

БЮДЖЕТ, ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ, ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНІ ПРАВИЛА СПІВТОВАРИСТВА

Стаття 108

Бюджет

1. Кошторис доходів і витрат Бюро готується для кожного фінансового року і відображається в бюджеті Бюро; кожний фінансовий рік відповідає календарному року.
2. Доходи і витрати, що відображаються в бюджеті, повинні бути збалансованими.
3. Доходи складаються, без обмеження інших видів доходів, із загальної суми зборів, що підлягають сплаті згідно зі статтею 83 за положеннями про збори, зазначеними у статті 113, і, необхідною мірою, з дотації із загального бюджету європейських співтовариств.
4. Видатки складаються, без обмеження інших видів видатків, із постійних витрат Бюро і витрат, що виникають у зв'язку зі звичайним функціонуванням Бюро, включно із сумами, що підлягають сплаті експертним органам.

Стаття 109

Підготовка бюджету

1. Президент щороку складає кошторис доходів і витрат Бюро на наступний рік та передає його до Адміністративної ради не пізніше 31 березня кожного року разом зі списком посад та, якщо кошторис передбачає дотацію, зазначену у статті 108 (3), пояснювальну заяву в передмові.
2. Якщо кошторис передбачає дотацію, зазначену в статті 108 (3), Адміністративна рада повинна негайно пересилати кошторис Комісії разом зі списком посад і пояснювальною заявою, і може додавати свій висновок. Комісія повинна пересилати їх до бюджетного органу Спільнот і може додавати свій висновок разом з альтернативним кошторисом.
3. Адміністративна рада затверджує бюджет, що містить список посад Бюро. Якщо кошторис містить дотацію, зазначену у статті 108 (3), бюджет повинен, за необхідності, бути відкоригованим відповідно до асигнувань в загальному бюджеті європейських співтовариств.

Стаття 110

Виконання бюджету

Президент виконує бюджет Бюро.

Стаття 111

[► МЗ](#)

Аудит і контроль

1. В Бюро створюється функція внутрішнього аудиту, що повинна виконуватися згідно з відповідними міжнародними стандартами. Внутрішній аудитор, призначений президентом, відповідає перед ним за верифікацію належного функціонування систем і процедур Бюро з виконання бюджету.

Внутрішній аудитор консультує президента щодо роботи з ризиками шляхом видання незалежних висновків стосовно якості систем управління і контролю і шляхом видання

рекомендацій стосовно покращення умов виконання операцій та просування розсудливого фінансового управління.

Відповідальність за впровадження систем внутрішнього контролю і процедур, придатних для виконання його завдань, покладена на уповноваженого посадовця.

▼В

2. Не пізніше 31 березня кожного року президент передає Комісії, Адміністративній раді і Рахунковій Палаті європейських співтовариств звіт про загальні доходи і витрати Бюро за попередній фінансовий рік. Рахункова Палата перевіряє його згідно з відповідними положеннями, застосовними до загального бюджету європейських співтовариств.

3. Адміністративна рада остаточно схвалює виконання бюджету президентом Бюро з закриттям звітного періоду.

Стаття 112

Фінансові положення

Адміністративна рада, після консультацій із Рахунковою палатою, затверджує внутрішні фінансові положення, що визначають, зокрема, процедуру формування і виконання бюджету Бюро. Фінансові положення повинні, наскільки це можливо, відповідати положенням Фінансового регламенту, застосовного до загального бюджету європейських співтовариств, і відрізнитися від них лише тоді, коли це продиктовано спеціальними вимогами окремих операцій Бюро.

Стаття 113

Положення про збори

1. Положення про збори визначають, зокрема, дії, за які відповідно до статті 83 (1) стягують збори, суми зборів і спосіб їх сплати.

2. Збори стягуються принаймні за такі види діяльності:

- (а) опрацювання заявок на надання права на сорт рослин Співтовариства; цей збір охоплює:
 - формальну експертизу, (стаття 53),
 - експертизу по суті (стаття 54),
 - експертизу назви сорту (стаття 63),
 - рішення (статті 61, 62),
 - відповідне публікування (стаття 89);
- (b) організацію і проведення технічної експертизи;
- (c) опрацювання апеляції, включно з ухваленням рішення;
- (d) кожен рік тривалості дії права на сорт рослин Співтовариства.

3. (а) Без обмеження підпунктів (b) і (c), суми зборів фіксуються на такому рівні, щоб забезпечити достатню кількість доходів від них для збалансування бюджету Бюро.

(b) Однак, дотація, зазначена у статті 108 (3), може покривати протягом перехідного періоду, що закінчується 31 грудня четвертого року з дати, встановленої у статті 118 (2), витрати на початковому етапі діяльності Бюро. З дотриманням процедури, встановленої у статті 115, цей період може бути подовжений, за необхідності, не більше ніж на рік.

(c) Більше того, лише під час зазначеного вище перехідного періоду дотація, зазначена у статті 108 (3), може також покривати витрати Бюро на певні види діяльності, крім опрацювання заявок, організації і проведення експертиз і опрацювання апеляцій. Ці види діяльності повинні бути наведені щонайпізніше через рік після затвердження цього Регламенту в імплементаційних правилах, обумовлених статтею 114.

4. Положення про збори повинні бути затверджені згідно з процедурою, встановленою у статті 115, після консультацій з Адміністративною радою щодо проекту передбачених заходів.

Стаття 114

Інші імплементаційні правила

1. Для цілі застосування цього Регламенту повинні бути ухвалені Детальні імплементаційні правила. Вони повинні, зокрема, включати положення:

- що визначають відносини між Бюро і Установами з експертизи, агентствами або його власними підпорядкованими бюро, зазначеними в статтях 30 (4) та 55 (1) та (2),
- з питань, зазначених у статтях 36 (1) і 42 (2),
- щодо процедури апеляційної колегії.

2. Без обмеження статей 112 і 113, всі імплементаційні правила, зазначені в цьому Регламенті, повинні бути затверджені згідно з процедурою, встановленою у статті 115, після консультацій з Адміністративною радою щодо проекту передбачених заходів.

▼M2

Стаття 115

Процедура

1. Комісії допомагає комітет.
2. Якщо зроблено покликання на цю статтю, застосовуються статті 5 і 7 Рішення 1999/468/ЄС ([8](#)).

Період, встановлений у статті 5(6) Рішення 1999/468/ЄС, встановлюється на три місяці.

3. Комітет ухвалює внутрішній регламент.

▼B

ЧАСТИНА ВОСЬМА

ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 116

Відступи

1. Незважаючи на статтю 10 (1) (а) і без обмеження положень статті 10 (2) і (3), сорт вважається новим також у випадках, коли компоненти сорту або зібраний матеріал від їх урожаю не були продані або іншим чином відчужені іншим особам селекціонером або за його згодою в межах території Співтовариства для цілей користування сортом раніше ніж за чотири роки, у випадку дерев та лоз — раніше ніж за шість років до набуття чинності цього Регламенту, якщо дата заявки в межах одного року від такої дати.

2. Положення параграфу 1 застосовуються до таких сортів також у випадках, коли національне право на сорт рослин було надано в одній або більше державах-членах до набуття чинності цього Регламенту.

3. Незважаючи на статті 55 і 56, технічна експертиза цих сортів повинна проводитися, наскільки це можливо, Бюро на основі наявних результатів будь-якого провадження щодо надання національного права на сорт рослин, за погодженням з органом, в якому відбувається провадження.

4. У випадку, якщо права на сорт рослин Співтовариства надані відповідно до параграфів 1 або 2:

- стаття 13 (5) (а) не застосовується до по суті похідних сортів, що їхнє існування було загальновідомим фактом в Спільноті до дати набуття чинності цього Регламенту.
 - четвертий абзац статті 14 (3) не застосовується до фермерів, що продовжують використовувати встановлений сорт згідно з дозволом, обумовленим у статті 14 (1), якщо, до набуття чинності цього Регламенту, вони вже використовували сорт для описаних у статті 14 (1) цілей без сплати винагороди; це положення застосовується до 30 червня сьомого року після року набуття чинності цього Регламенту. Перед цією датою Комісія подає звіт про ситуацію зі встановленими сортами, щодо кожного сорту окремо. Цей період може бути подовжений в імплементаційних положеннях, затверджених відповідно до статті 114, за умови що звіт Комісії це виправдовує.
 - без обмеження прав, що їх надає національна охорона, положення статті 16 застосовуються *mutatis mutandis* щодо дій, що стосуються матеріалу, відчуженого іншим особам селекціонером або за його згодою до дати набуття чинності цього Регламенту, і вчинених особою, що до цієї дати вже вчиняла такі дії або вжила дієвих та дійсних заходів, щоб їх вчиняти.
 - Якщо такі раніші дії включали подальше поширення, що було навмисним у розумінні статті 16 (а), вимагається дозвіл володільця для будь-якого подальшого поширення після закінчення другого року, а у випадку сортів лозових і деревних видів — після закінчення четвертого року з дати набуття чинності цього Регламенту.
 - Незважаючи на статтю 19, тривалість дії права на сорт рослин Співтовариства скорочується до найдовшого періоду:
 - що під час нього компоненти сорту або зібраний матеріал від їх урожаю не були продані або іншим чином відчужені іншим особам селекціонером або за його згодою в межах території Співтовариства для цілей користування сортом, як встановлено за результатами провадження щодо надання права на сорт рослин Співтовариства, у випадку параграфу 1,
 - що під час нього будь-яке національне право або права на сорт рослин були чинними, у випадку параграфу 2,
4. але не більше п'яти років.

Стаття 117

Перехідні положення

Бюро повинне бути створене вчасно, щоб повністю взяти на виконання завдання, покладені на нього відповідно до цього Регламенту, з 27 квітня 1995 року.

Стаття 118

Набуття чинності

1. Цей Регламент набуває чинності у день його публікації в *Офіційному віснику європейських співтовариств*.
2. Статті 1, 2, 3, 5–29 і 49–106 застосовуються з 27 квітня 1995 року.

Цей Регламент зобов'язальний у повному обсязі і підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

(1) ОВ № С 244, 28.09.1990, с. 1 і ОВ № С 113, 23.04.1993, с. 7.

(2) ОВ № С 305, 23.11.1992, с. 55 і ОВ № С 67, 16.03.1992, с. 148.

(3) ОВ № С 305, 23.11.1992, с. 55 і ОВ № С 67, 16.03.1992, с. 148.

(4) ОВ № L 181, 01.07.1992, с. 12. Регламент з останніми змінами і доповненнями, внесеними Регламентом (ЄЕС) № 1552/93 (ОВ № L 154, 25.06.1993, с. 19).

([5](#)) OB L 145, 31.05.2001, с. 43.

([6](#)) OB L 245, 29.09.2003, с. 28.

([7](#)) OB № 17, 06.10.1958, с. 385/58. Регламент з останніми змінами і доповненнями, внесеними Актом про вступ від 1985 року.

([8](#)) OB L 184, 17.07.1999, с. 23.